

Świętej pamięci

ks. prof. dr hab.

Michał Drożdż

19 LUTEGO 1959 – 15 CZERWCA 2023

*Księga
kondolencyjna*

Homilia, JM ks. prof. Robert Tyrała, Rektor Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, Msza św. żałobna, Kolegiata św. Anny w Krakowie, 20 czerwca 2023

Ks. prof. dr hab. Robert Tyrała, rektor UPJPII
Msza św. pogrzebowa + ks. prof. M. Drożdża
Kolegiata św. Anny, 20 czerwca 2023 roku
Dn 12, 1-3; Ps 23; 1 Kor 2, 1-9; J 16, 26-33

Na Księdze Daniela, fragmencie o Michale Archaniele otwarte było Pismo Święte, gdy odnaleziono ciało ks. Michała w pokoju, w którym mieszkał w Tarnowie. Karmił się Słowem Boga i z nim przeszedł na drugi świat. Był dumny ze swego patrona Michała Archanioła i często się do niego modlił. Mówił, że niezwykle mu w życiu pomaga.

**Eminencjo Księżę Kardynale,
Księżę Biskupie, Profesorowie i Pracownicy administracji
Studenci i Doktoranci UPJPII
Rodzino i Przyjaciele zmarłego Ks. Dziekana
Ludzie Mediów i Komunikacji Społecznej
Siostry i Bracia**

1.

Trzeba być człowiekiem głębokiej wiary, kiedy ufa się w zmartwychwstanie w czasach ostatecznych, o tym z mocą dzisiaj przekonuje nas Prorok Daniel. Takim człowiekiem był właśnie ks. dziekan Michał, którego trumnę otaczamy w modlitewnym skupieniu, człowiekiem wiary w ciała zmartwychwstanie. **Wielu, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się do wiecznego życia ... Mądrzy będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy nauczyli wielu sprawiedliwości, jak gwiazdy przez wieki i na zawsze.**

Zmarły kapłan był teologiem, filozofem, dziennikarzem. Współtwórcą i dyrektorem Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej, przygotował też dokumenty dla watykańskiej dykasterii by utworzyć w przyszłości Wydział.

Dziekan Wydziału Nauk Społecznych oraz dyrektor Akademickiego Centrum Medialnego. Autor kilkuset artykułów oraz kilkunastu książek z filozofii, teorii i etyki mediów. Organizator wielu konferencji i sympozjów, a ta najbardziej znana to XVII (miesiąc temu) Międzynarodowa Konferencja Etyki Mediów. A iluż wypromowanych doktorów, magistrów i licencjatów? Ile rozmów przyjacielskich i podnoszenia na duchu innych?

Do niego chcemy więc odnieść dzisiaj słowa czytanej pierwszej lekcji: ***mądrzy będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy nauczyli wielu sprawiedliwości, jak gwiazdy przez wieki i na zawsze.*** Za nim bowiem idą czyny i słowa mądrości. Bóg uzdolnił go do dawania świadectwa, dał mu wiele talentów i on je rozwinął na Jego chwałę.

2.

Druga dzisiejsza lekcja, to kolejny tekst umiłowany przez naszego zmarłego przyjaciela. Był on jak dziecko zaintrygowany tajemnicą życia po śmierci, powtarzał, że ***to fascynujące, że to najbardziej strzeżona tajemnica Boga i Bóg ani rąbka tajemnicy tej nam nie ujawnił, że tam musi być wspaniale!***

A św. Paweł przekonuje nas dzisiaj o mądrości krzyża, której jest apostołem i wyznaje ***stanąłem przed wami w słabości i w bojaźni, i z wielkim drżeniem ... wszystko po to, aby wiara wasza opierała się na mocy Bożej ... głosimy tajemnicę mądrości Bożej to, czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują.***

Pewnie też wszystkie poszukiwania Boga w swoim życiu, poszukiwania mądrości nie z tego świata, kierowały naszym zmarłym kapłanem w działaniach na rzecz innych i dla ich dobra,

w: Polskim Towarzystwie Komunikacji Społecznej, Radzie Doskonałości Naukowej, Radzie ds. Mediów i Komunikacji Społecznej Konferencji Episkopatu Polski i wielu innych.

Ale nade wszystko jako wychowawca i autorytet dla wielu pokoleń studentów i doktorantów. Można go określić jako dobrego człowieka z sercem na dłoni, wytężonej pracy do końca, pracy nad sobą i dla innych. Zawsze u innych szukał dobra, każdemu do końca dawał szansę i dla każdego miał czas. W ostatnim okresie, gdy walczył z chorobą i było mu coraz ciężej nieść ten krzyż cierpienia, jednak nigdy nie ustawał i pozostał do końca wierny.

Pewnie teraz już wie o czym mówił dziś do nas św. Paweł: ***czego ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują.*** On już ufamy widzi, słyszy i jego serce pojmuje to, co Bóg dla niego przygotował. Bo on Go miłował, więc mamy pewność, że Bóg odpłacił mu pełnią miłości na wieki. Już pewnie wie, że tam jest wspaniale!

3.

Trzeci ulubiony tekst Pisma św. naszego zmarłego ks. profesora, odczytaliśmy w dzisiejszej Ewangelii. Jezus mówi do swoich uczniów: ***to wam powiedziałem abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat!*** Ks. Michał cenił pokój i powtarzał, że w słowach ***Jam zwyciężył świat***, czasownik zwyciężył jest w czasie przeszłym i to powinna być dla nas bardzo pocieszające

Można postawić i trzeba wręcz to pytanie, jako to się stało, że tak wytrawny filozof i teolog poszedł w stronę mediów. To ta dziedzina stała się jego tożsamością i domeną. Pewnie w tym właśnie widział wielką szansę na głoszenie z wielką mocą przez

radio, telewizję, internet, współczesne środki komunikacji społecznej prawdy Dobrej Nowiny do wszystkich na całym świecie. I pewnie chciałby dać nam swój ostatni akademicki wykład: ***nie lękajcie się, Bóg jest z nami, On zwyciężył świat, a jeśli On z nami, któż przeciwko nam! To jest dla nas pocieszające!***

Rok temu podczas życzeń na Wielkanoc w nagrany przez naszą (jego) Telewizję uczelnianą JP2TV powiedział: ***życie zwycięży, jak mówił nasz patron św. Jan Paweł II, życie zwycięży, bo po stronie życia jest Bóg, obyśmy wszyscy byli ludźmi nadziei, pośród wszystkich naszych trosk, cierpień i może czasem trudnych chwil codziennego życia, obyśmy mieli świadomość, że po tajemnicy Wielkiego Piątku jest poranek wielkanocny, że jaśnieje nam również nadzieja zmartwychwstania, nadzieja życia.***

Michale,

dziękujemy Ci za miłość do Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, za twoją tytaniczną pracę i służbę ponad siły. Dziękujemy Bogu, że pośród nas byłeś Jego śladem. Dziękujemy za twój uśmiech, dobroć i mądrość. Dziękujemy, że wypełniłeś do końca swoją misję i zadanie, które Pan Bóg przed tobą postawił. I prosimy Miłosiernego Jezusa słowami dzisiejszego psalmu, ***niech dobroć i łaska pójda za naszym Zmarłym Bratem ... niech zamieszka w domu Pana po najdłuższe czasy.***

Słowo pożegnania, Prof. Iwona Hofman, Msza św. żałobna, Kolegiata św. Anny w Krakowie, 20 czerwca 2023

Eminencjo, Magnificencjo, Droga Rodzino, Szanowni Zgromadzeni,

Żegnamy dzisiaj księdza profesora Michała Drożdża – Przyjaciela i współtwórcę polskiego środowiska naukowego medioznawców oraz wspaniałego Dziekana Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego. Przede wszystkim jednak Przyjaciela. Trudno oswoić się z myślą, że odszedł, gdyż szlachetnie chronił nas przed informacjami o swoim cierpieniu i chorobie, zawsze myśląc o dobrostanie innych.

Pełnił wiele funkcji: m.in. przez 10 pierwszych lat był dyrektorem Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej (2008-2018) jako współtwórca tej jednostki, był dyrektorem Akademickiego Centrum Medialnego oraz Wydawnictwa Biblos, dyrektorem programowym Radia Dobra Nowina i Radia Plus, od 13 lat członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej, inicjatorem utworzenia sekcji „Aksjologia komunikowania”, członkiem Rady Doskonałości Naukowej, członkiem pierwszego, historycznego składu Komitetu Nauk o Komunikacji Społecznej i Mediach Polskiej Akademii Nauk, członkiem Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski i Rady ds Mediów Konferencji Episkopatu Polski. W biografii naukowej i zawodowej Księdza Michała jest wiele prestiżowych funkcji i stanowisk, nie one jednak stanowiły o istocie Jego życia i rozumieniu obowiązków. W licznych aktywnościach pozostawał Człowiekiem.

Cóż więc było? Pytamy, stojąc wobec odwiecznej tajemnicy logiki przemijania, kresu i przejścia, wobec wielkiej metafory ludzkiego losu wpisanego w misterium odkupienia i zmartwychwstania.

Istotą życia Księdza Profesora Michała Drożdża była służba ludziom i nauce, nie poświęcenie, lecz przeznaczanie swoich myśli i czasu sprawom, które dla innych ważne, stawały się priorytetami Michała. Miał niezwykłą czujność i czułość dla spraw ludzkich dostrzegając wyraźnie potrzeby, marzenia, realne rozwiązania. Nie narzucał swojego zdania, zadowalając się radością współtworzenia i towarzyszenia. Ucieleśniał najwyższe ideały etyki i moralności, o których mądrze, ze znanstwem pisał artykuły i książki, żywo komentowane przez badaczy nauk społecznych i żywo odbierane przez studentów. Ci zaś, widzieli w Księdzu Michale autorytet, bo liczyć mogli na wsparcie, zrozumienie, życzliwość, bo wiedzieli, że Ksiądz Michał nie tylko wykłada, pomaga w pisaniu prac dyplomowych, inspiruje, lecz przede wszystkim pobudza ciekawość świata i uczy tolerancji.

Z natury swej dobry i serdeczny, życiem pokazywał, że warto czerpać radość z każdej pracy i każdego spotkania.

Byliśmy blisko, od kiedy Ksiądz Profesor zaproponował utworzenie sekcji Aksjologia komunikowania w Polskim Towarzystwie Komunikacji Społecznej. Od 2010 roku współpracowaliśmy w Zarządzie Towarzystwa, potem także w Radzie Doskonałości Naukowej czerpiąc satysfakcję z działań na rzecz ukonstytuowania i rozwoju dyscypliny nauki o mediach, obecnie nauki o komunikacji społecznej i mediach. Michał był zawsze gotowy do pracy, aż do czasu choroby nigdy nie opuścił żadnego posiedzenia Zarządu, nie zaniedbywał żadnej powinności. Równolegle uprawiał dydaktykę i refleksję naukową. Można było na Michała liczyć

nawet w nagłych i najtrudniejszych sytuacjach. Spokojnie i konsekwentnie budował paradygmaty dyscypliny i podwaliny mocnego ośrodka naukowego medioznawczego w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II. Racjonalną argumentacją i pogodnym uśmiechem zjednywał przychylność ludzi i dla spraw, w których orędownął. Pozostawił Zespół zintegrowany i zdeterminowany aby kontynuować Jego dzieło. Zespół Wydziału Nauk Społecznych i Zespół Towarzystw Komunikacji Społecznej.

Ksiądz Profesor był dla nas po prostu Michałem, bo nie zamykał się w wieży z kości słoniowej, choć mógł, osiągając tak wiele jako teoretyk mediów, filozof, teolog, etyk, ekspert w każdym z tych obszarów. Był Michałem, dzieląc nasze troski i radości codzienności. Umiejętność dystansowania się, Jego łagodny humor leczyły smutki i rozbrajały kłopoty.

Zaledwie tydzień temu widzieliśmy się na ekranie komputera podczas posiedzenia RDN. Był uśmiechnięty, powiedział jak zwykle „Witam mile”, odwrócił głowę ku oknu. Słońce oświetliło Jego twarz. Czy wiedział? Czy przeczuwał, że nadchodzi kres?

Takim Go też zapamiętam... przez pryzmat wiersza Czesława Miłosza:

„Jasności promieniste
Niebiańskie rosy czyste
Pomagajcie każdemu ziemi doznającemu.
Za niedosiężną zastoną
Sens ziemskich spraw umieszczono.
Gonimy dopóki żywi
Szczęśliwi i nieszczęśliwi.
To wiemy, że bieg się skończy
I rozłączone się złączy
W jedno, tak jak być miało:
Dusza i biedne ciało.”

Dzielił się sobą do końca. Wzbudzał szacunek tą niezwykłą postawą i gotowością służenia, pomocy.

Swoim życiem ucieleśnił pragnienie non omnis moriar, pozostawiając obszerny dorobek naukowy, cykl „etycznych” konferencji będących wizytówką krakowskiego ośrodka badawczego, uczniów i wychowanków oraz przesłania charakteryzujące Jego osobowość – bądź wyrozumiały i sprawiedliwy w ocenie indywidualnej ludzi i spraw oraz – idź do celu w który wierzysz.

Michale, Twoje przesłanie pozostanie w nas i z nami na wieki wieków amen.

Michałku, dobrej nocy!

Kraków, 20 czerwca 2023 roku

Słowo pożegnania, dr hab. Katarzyna Dług, Dyrektor Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej UPJPII, Msza św. żałobna, Kolegiata św. Anny w Krakowie, 20 czerwca 2023

+

W imieniu całej Społeczności Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej: Kadry Profesorskiej, Pań Sekretarek, Studentów, Doktorantów, Absolwentów, Współpracowników na różnych etapach istnienia Instytutu chciałabym wyrazić wdzięczność Naszemu Księdzu Dziekanowi, Naszemu Księdzu Michałowi.

Młoda Pani Doktor, wychowanka Księdza Dziekana, przez 17 lat powiedziała ostatnio „Nie pamiętam Instytutu bez Księdza Michała”. To prawda. „Nie można pamiętać naszego Instytutu bez Księdza Michała, bo instytutu bez Niego nigdy nie było”. On stał, jako współzałożyciel, u początku Jednostki, w której wszyscy odnaleźliśmy swoje miejsce. 10 lat był dyrektorem naszego Instytutu. Po jego śladach chodzimy w Instytucie każdego dnia, nie uświadamiając sobie nawet tego. Wszystkie plany studiów, wszystkie nasze kierunki studiów, wzorce wymyślił i wprowadził w czyn On. Jego pomysł i praca przenikają więc naszą codzienność.

Studenci są sercem Uniwersytetu – mawiał. I miał dla Studentów i Doktorantów serce na dłoni. W tym kościele przy profesji św. Jana Kanlego przychodzą na myśl świadectwa absolwentów, do których Ksiądz Michał w tajemnicy wyciągał pomocną dłoń, kiedy brak funduszy stawał na drodze do ukończenia studiów. Dla wielu Wychowanków powiernik rodzinnych problemów, najszybszy tajemnic serca. Masa uczynionych z taktem bezinteresownych, dobrych uczynków.

Wszyscy, którzyśmy z nim pracowali, wiemy, że ks. Michał, miał nadzwyczajny dar wyciskania z regulaminu studiów ostatniej kropli możliwości ratunku dla Studentów. Nigdy nie pozwolił Studentów skrzywdzić. Czasem narzekając na ogrom biurokratycznej pracy zadawałam ks. Michałowi przewrotne pytanie: po co to wszystko robimy? Dla Studentów! – odpowiadał od razu. Przecież oni nawet o tym nie wiedzą – ripostowałam. Nieważne, że nie wiedzą, to jest dla nich! Miał dla Studentów i Doktorantów wielkie serce i szacunek. Tysiące razy powtarzał: „**Oni nam zaufali!**”.

W relacjach ze Współpracownikami zawsze najłagodniejszy z łagodnych. Przez te setki godzin posiedzeń, rozmów, konsultacji – nigdy nie rozkazywał, nie podnosił głosu, nie obrażał, nie wyśmiewał, nie upokarzał. To nie w Jego stylu. Doświadczaliśmy tego **wyjątkowego daru wyrozumiałości i łagodności**, który był jego cechą charakterystyczną. Gdzie źródło tej postawy? – pytałam. Zbywał pytania. Ale kiedyś wyjaśnił. Myślę, że dziś nie jest to już tajemnica. Powiedział, że dawno temu zastanawiał się, co przyniesie Bogu wyjątkowego w swych dłoniach, gdy stanie przed Bożym tronem. Złożył wtedy Bogu przyrzeczenie, że postara się, by nigdy świadomie i z premedytacją nie upokorzyć godności żadnej osoby.

Tej obietnicy byłeś wierny Księżu Dziekanie, czasem nawet kosztem posądzania o naiwność. O której często mówiłeś ze znawstwem ludzkiej natury i wyrozumiałym uśmiechem, że **niesłuszne mylenie naiwności z dobrocią to problem tego, kto je myli, a nie Twój**. Byłeś chodzącą personalistyczną aksjologią komunikowania, której przez lata uczyłeś. **Szukająca integralność teorii i praktyki**.

Księżu Michale, dziękujemy za Twoją wyjątkową, zawsze koncyliacyjną postawę, z której słyngałeś, bo **pokojowe rozwiązania były Twoim znakiem rozpoznawczym**.

Książ Michał miał **niesłabnącą odwagę planowania** tego, co nam będzie potrzebne w przyszłości. Po prostu przychodził któregoś dnia do biura na Grodzką i mówił, że trzeba by nam Akademickiego Centrum Medialnego. Że trzeba by uzyskać uprawnienia do doktoryzowania, otworzyć dwa nowe kierunki studiów, umiędzynarodowić instytut, wnioskować o fundusze na nowe zaplecze medialne, wystąpić o przekształcenie Instytutu w Wydział... Patrzyliśmy w tych chwilach na Ciebie ks. Michale z niedowierzaniem pytając, jak masz zamiar to zrobić? Odpowiadałeś, że Jan Paweł II nam pomoże, modliłeś się o cud pomnożenia czasu, a potem poświęcałeś tysiące godzin pracy, by cele wyznaczone z Boską i ludzką pomocą realizować. To co dziś jest potencjałem naszego Instytutu, jego siłą, wypracowałeś swoją wizją, odwagą i bardzo ciężką, **tytaniczną pracą**. Pomnażałeś talenty Instytutu, naszego Wydziału i naszego Uniwersytetu. Tylko Bóg widział te setki bezsennych nocy przy komputerze. „**To nie dla mnie, to dla Was**” - mówiłeś.

Wiele można by mówić, za tak wiele dziękować, za oddane promotorowanie pracom, za nieocenioną pomoc przy naszych awansach naukowych, za dzielenie się swoim wyjątkowym intelektem, za niestrudzone promowanie etyki mediów, **za wszystkie przebaczone i zapomniane przykrości**. Są tacy, którzy w ostatnich dniach wypowiedzieli krótkie słowa: „**Był mi jak Ojciec**”. Czy to nie najpiękniejsze świadectwo, gdy współpracownik, doktorant, wychowanek mówi takie słowa o Profesorze?

Wszystkiego, co jest w naszych sercach nie da się dziś tu wypowiedzieć. Będą jeszcze okazje do wspomnień.

Kończąc, chciałabym powiedzieć, że kiedy ks. Dziekan usłyszał złą diagnozę, przygotował książkę, którą planował od dłuższego czasu. Mówił, że obiecał ją Janowi Pawłowi II, którego postać, dorobek doskonale

znał i nad wszystko cenił. Nadał książce tytuł: „Jan Paweł II – dziedzictwo przyszłości”. Bardzo mu się ten tytuł podobał. Dziedzictwo przyszłości. Twoje piękne dziedzictwo Księżę Dziekanie też będzie miało przyszłość w naszych sercach, naszej pracy, na naszym Uniwersytecie.

Okazało się, że byłam niestety ostatnią osobą, która rozmawiała z Księdzem Michałem. Powiedział wtedy słowa, którymi chciałabym się podzielić, bo choć były skierowane do mnie, jestem pewna, że są własnością nas wszystkich.

Zanim pożegnał się ostatni raz na dobranoc powiedział: „Kasiu, bo wiesz, świętych obcowanie to jest prawda, to namacalna rzecz, oni naprawdę tu pomagają”.

Prosimy, pomagaj nam.

Współpraca z Tobą Księżę Dziekanie, nasz Drogi Księżę Michale, była dla nas błogosławieństwem i zaszczytem.

dr hab. Katarzyna Drąg

Homilia, JE abp Stanisław Budzik, Arcybiskup Metropolita Lubelski, Msza św. pogrzebowa, Parafia pw. św. Michała Archanioła w Żeleźnikowej Wielkiej, 21 czerwca 2023

Abp Stanisław Budzik
Msza św. pogrzebowa + ks. prof. M. Drożdża
Kościół pw. św. Michała Archanioła,
Żeleźnikowa Wielka, 21 czerwca 2023 roku

Na początku lat dziewięćdziesiątych ukazał się przejmujący zbiór wierszy ks. Janusza Pasierba, pod tytułem *Ten i tamten brzeg*. Autor – znakomity historyk sztuki, eseista i poeta – napisał go, kiedy się dowiedział, że trawi go nieuleczalna choroba – rak. Wędrując po ukochanej Italii snuł refleksje nad przemijalnością ludzkiego życia.

Pierwszy wiersz tego tomu świadczy o tym, jak trudna jest dla każdego człowieka świadomość zbliżającej się nieuchronnie śmierci.

„Tego lata spełniło się na mnie prorocstwo Ezechiela:

Synu człowieczy, oto zabieram ci nagle
radość twych oczu.

Patrzę na cudowny świat, jest wielka słoneczna pogoda,
na chwilę zatrzymał się upał
i cienie przystanęły na drodze.

Nad wzgórzami Toskanii jak przejrzysty opar
unosi się radość.

Radość jest możliwa, radość jest wszędzie,
tylko nie w moich oczach.

Drodzy Bracia i Siostry!

Daleka i trudna jest droga od dramatycznego wołania „Boże mój, czemuś mnie opuścił,” poprzez pełne zrozumienia „Wykonało się”, aż po wypowiedziane z dziecięcą ufnością: „Ojczy, w ręce Twoje, polecam ducha mojego.”

Ksiądz Michał Drożdż przeszedł tę drogę z podziwu godną odwagą i konsekwencją. Kroczył nią uzbrojony w głęboką wiarę w Boże miłosierdzie, w miłość do Chrystusa Ukrzyżowanego i w chrześcijańską nadzieję życia wiecznego.

Towarzyszyło mu solidarnie wielu ludzi. Miał licznych przyjaciół, bo przeszedł przez życie, dobrze czyniąc. Wiedzieliśmy o jego ciężkiej chorobie i on zdawał sobie sprawę z powagi sytuacji. Odwiedził mnie niedawno, aby skonsultować swoje leczenie na lubelskiej onkologii. Mówił, że mimo swojej choroby nadal pracuje i pełni wszystkie swoje funkcje.

W ubiegłym tygodniu, podczas Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski w Lidzbarku Warmińskim, wybraliśmy go do grona konsultorów Rady ds. Mediów i Komunikacji Społecznej. Jakże więc wielkim i bolesnym zaskoczeniem była wiadomość o jego śmierci.

Śmierć to tajemnica, której nie da się do końca zrozumieć. Gdy przychodzimy na świat, przynosimy ze sobą śmierć. Nie odstępuje nas ona ani na krok. Przez dziesiątki lat czeka na swój moment. Nie da się niczym przekupić. Nie mają dla niej znaczenia urzędy i godności. Nie zważa na bogactwa, osiągnięcia naukowe, sportowe sukcesy, niczym jest dla niej sława i rozgłos.

Nie ma życia bez śmierci. To banalna prawda, którą przyjmujemy bez trudu, gdy śmierć dotyka ludzi obcych i nieznanych. Gdy jednak dotknie kogoś, kogo kochaliśmy, kto był bardzo ważny dla nas, wtedy w sercu każdego człowieka rodzi się bunt. Rodzi się dlatego, że człowiek został stworzony do nieśmiertelności. Człowiek jest jedynym stworzeniem, które nie zgadza się na śmierć.

Nie da się zamknąć człowieka w kilkudziesięciu latach życia. On czuje się przynależny do całej historii ludzkości. On współuczestniczy i współczuje z milionami obcych ludzi na ziemi. Już od tysięcy próbuje na sposób ludzki uzyskać nieśmiertelność. Chce być nieśmiertelny w dokonaniach swego umysłu i ducha, w systemach społecznych i politycznych, w rozlicznych dziełach kultury, nauki i sztuki.

Ale wszystkie te próby zawodziły i zawodzą. Pamięć ludzka jest ulotna. W kolejnych pokoleniach szybko się zaciera wspomnienie po przodkach. Bezwzględny czas pożera wszystkie ludzkie wysiłki, by pozostać nieśmiertelnym. Nad śmiercią nie sposób zapanować. Wymyka się wszelkiej władzy, wszelkiej nauce i wszelkim ludzkim wysiłkom.

Pomimo to człowiek nie ustępuje. Nie ustępuje, ponieważ został stworzony do nieśmiertelności. Dlatego traktuje śmierć jako coś sprzecznego ze swoją naturą. I rzeczywiście tak właśnie jest. W *Księdze Mądrości* czytamy, że „do nieśmiertelności Bóg stworzył człowieka, uczynił go obrazem swojej własnej wieczności.” (Mdr 2,23-24).

I to właśnie u Boga, a nie w jakichkolwiek działaniach ludzkich, znajduje się rozwiązanie. To właśnie Bóg, który jest Władcą kosmosu i czasu, odpowiada na nasze pragnienie nieśmiertelności. To On, wbrew słabemu ludzkiemu rozumowi zapewnia, że żyć będziemy wiecznie, że nasze ziemskie życie jest tylko czasem próby przed nadejściem prawdziwego, życia i szczęścia.

Dlatego już w *Starym Testamencie* znajdujemy zapowiedź naszej nieśmiertelności. W *Księdze Mądrości* czytamy: „Dusze sprawiedliwych są w ręku Boga. Zdało się oczom głupich, że pomarli, zejście ich poczytano za nieszczęście i unicestwienie, a oni trwają w Bożym pokoju” (Mdr 3,1-3).

Niewzruszoną pełnię nadziei na życie wieczne zapewnił nam Chrystus, który powiedział: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto wierzy we Mnie, nie umrze na wieki.”

To od Chrystusa czerpiemy pewność naszego życia wiecznego. To od Niego wiemy, że nie mają racji filozofowie, którzy głosili, że ludzkie życie jest tylko istnieniem w kierunku niosącej ze sobą nicość śmierci. My nie żyjemy ku śmierci. My żyjemy ku nieśmiertelności, którą obiecał nam Bóg.

Przy pożegnaniu abpa Józefa Życińskiego zacytowano słowa Cypriana Norwida: *śmierć życia nie targa, lecz je uwydatnia*. Te słowa możemy śmiało odnieść do śmierci Księdza Michała i do Jego bogatego życia.

To życie rozpoczęło się tutaj, na tej pięknej sądeckiej ziemi przed sześćdziesięciu laty. 40 lat temu przyjął święcenia kapłańskie w tarnowskiej katedrze z rąk bpa Jerzego Ablewicza. Pracę magisterską napisał pod kierownictwem ks. prof. Michała Hellera. Jako wikariusz pracował w Nowym Wiśniczu oraz Matki Bożej Niepokalanej w Nowym Sączu.

W roku 1988 podjął studia specjalistyczne na Uniwersytecie w Innsbrucku. W stolicy austriackiego Tyrolu studiowaliśmy kilka miesięcy razem: ja kończyłem studia a on – razem z obecnym tu ks. dr. Romanem Stafinem zaczęliśmy. W roku 1993 obronił pracę doktorską w Innsbrucku i wrócił do kraju. W Tarnowie spotkaliśmy się znowu pod jednym dachem w Wydawnictwie Biblos, gdzie był dwa lata moim zastępcą, aby w roku 1995 zostać moim następcą.

Kolejnym polem jego działalności było Radio Diecezjalne. W latach 1997 – 2005 był jego dyrektorem programowym. Nazwa radia się zmieniała, ale dyrektor był ten sam: Radio Dobra Nowina, Radio „Plus” i RDN Małopolska.

Od 1993 roku był wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie i adiunktem w Instytucie Teologicznym. W 2007 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego, a w 2020 roku tytuł profesora nauk społecznych.

Na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie pełnił wiele funkcji i stanowisk. Był m.in. kierownikiem Katedry Mediów i Komunikacji Społecznej oraz dziekanem Wydziału Nauk Społecznych

Pisał artykuły i książki z obszaru filozofii mediów i teorii mediów, etyki mediów, filozofii nauki. Był członkiem towarzystw

naukowych polskich i zagranicznych. Między innymi Rady Doskonałości Naukowej oraz Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski. Był członkiem Rady Programowej wielu polskich mediów, autorem licznych ekspertyz medialnych.

Etyce mediów poświęcił wiele wykładów, książek i programów radiowych. Jak mówił, dziennikarstwo powinno opierać się na dwóch fundamentach – prawdzie i uczciwości.

„W świecie mediów – mówił – pracujemy dla dobra innych, których nie znamy, a którzy nas słuchają, czytają, oglądają i powinniśmy mieć elementarne poczucie odpowiedzialności, że to co przekazujemy będzie służyć ich dobru .

„Był człowiekiem pełnym wiary – mówi jego współpracownik i przyjaciel, ks. prałat Ryszard Piasecki. Miał dar matematycznej precyzji. Cieszył się darem dobroci, był wrażliwy na ludzki los, biedę. Napisał wiele ciekawych książek o mediach. One stały się dla niego zadaniem. Szkoda, że nie dokończył tak wielu rozpoczętych spraw.

Ks. Michał Drożdż był zaangażowany w pracę V Synodu Diecezji Tarnowskiej i Komisji ds. Mediów. Był głównym autorem synodalnego dokumentu na temat mediów, w którym nakreślił ich rolę i zadania na przyszłość.

Można Go określić – mówi Ksiądz Rektor Uniwersytetu Papieskiego – jako dobrego człowieka z sercem na dłoni, wytężonej pracy do końca, pracy nad sobą i dla innych. Spalał się każdego dnia (...). Ksiądz Profesor Michał daje nam też swój ostatni wykład o miłości do innych ludzi, szacunku do pracy, odpowiedzialności za chrześcijańskie wartości oraz o potrzebie codziennego dostrzegania znaków i darów Boga”.

Siostry i Bracia!

Takim znaliśmy Go wszyscy. Takim Go zawsze zapamiętamy. Dziś modlimy się za Niego do Pana!

Chryste zmartwychwstały, przyjmij do wiecznego szczęścia Twojego wiernego sługę Księdza Michała. Ty przez chrzest zanurzyłeś go w tajemnicę swojej śmierci. Ty w sakramencie święceń uczyniłeś Go uczestnikiem Twojego jedyne go i wiecznego kapłaństwa.

Daj mu udział w radości Twego zmartwychwstania. Daj mu nie tyle wieczne odpoczywanie, ile wieczne miłowanie we wspólnocie świętych i zbawionych.

I zdejmij z serca tych, którzy po nim płaczą, ciężar bólu i żalu, a napełnij je nadzieją płynącą z wiary, która mówi, że można odejść na zawsze, aby stale być blisko.

Słowo pożegnania, Leszek Zegzda, Parafia pw. św. Michała Archanioła w Żeleźnikowej Wielkiej, 21 czerwca 2023

Słowo Leszka Zegzdy na pożegnanie ks. prof. Michała Drożdża na Cmentarzu w Żeleźnikowej Wielkiej 21.06.2023 r.

Dwa tygodnie temu, 3 czerwca, odbyło się spotkanie naszej klasy w związku z 45. rocznicą matury. Ks. Michał wysłał do nas SMS następującej treści: „Kochani Lucy i Leszku! Nie mogę być dziś z Wami z powodów zdrowotnych. Was i Wszystkich ściskam i pozdrawiam bardzo serdecznie. Z Bogiem, Michał”. Odpowiedziałem: „Bardzo żałujemy, ale też rozumiemy... SMS odczytam na naszym spotkaniu. Z Bogiem! Ks. Profesor odpisał: „Trzeba w życiu troszkę pocierpieć, to daje siły. Ufam, że będzie szło ku dobremu, a będzie co Bóg da! Osobiście jestem Najwyższemu za całe swoje życie ogromnie wdzięczny”. Czyż człowiek, kapłan może lepiej podsumować swoje życie w ostatnim ziemskim SMS-ie?

Michała w szkole już w pierwszej klasie nazwaliśmy geniuszem. Bo był geniuszem. Zawsze bezbłędnie przygotowany, wszystkie zadania odrobione, nie przypominam sobie, aby kiedykolwiek dostał niższą ocenę niż 5. Absolutnie najwybitniejszy uczeń w całej szkole. Po maturze, jako jedyny w całym liceum, otrzymał prawo wyboru dowolnej uczelni w całym bloku socjalistycznym bez egzaminów. Wynikł z tego spory skandal, bo w czasach PRL-u, w czasach walki z Kościołem, wybór seminarium był po prostu policzkiem wymierzonym w obowiązującą ideologię.

O Jego osiągnięciach naukowych, duszpasterskich i dydaktycznych wypowiedziano tysiące słów. Nie będę ich powtarzał. Powiem kilka zdań o naszych relacjach bardzo osobistych, indywidualnych, klasowych.

Michał w szkole nigdy się nie wynosił nad innych. Jego kultura osobista, takt i delikatność powodowały, że cieszył się estymą wśród nauczycieli i koleżeństwa. Nikt z nas, a rozmawiałem z wieloma, nie potrafił przypomnieć sobie jakiegoś sporu czy nawet najmniejszej inwektywy w Jego ustach. Tak było w szkole. A potem po kilkunastu latach – jako klasa – zaczęliśmy spotykać się ponownie, bo byliśmy i jesteśmy nadal bardzo zintegrowani.

Nasz Michał w tej integracji pełnił jedyną i niepowtarzalną rolę, bo w pewnych zadaniach nikt księdza nie jest w stanie zastąpić. Więc chrzczył, błogosławił małżeństwa, odprowadzał i żegnał odchodzących spośród nas i naszych najbliższych. Kilukrotnie wyjeżdżaliśmy na wspólny wypoczynek, wędrowki. Byliśmy razem na pielgrzymce do Santiago de Compostela, wędrowaliśmy śladami Jezusa po Ziemi Świętej wraz z obecnymi tu Piotrem i Kasią, szliśmy śladami św. Franciszka i Jana Pawła II we Włoszech i św. Pawła na Malcie. Kilukrotnie też odbywaliśmy jednodniowe dni skupienia czy to w Starym Sączu, czy w Zakopanem w „Księżówce”. Tak było, ale nie to było najważniejsze.

Michał zawsze był ten sam i taki sam. Skupiony na konkretnym człowieku, uważny, delikatny. Miał szczególny stosunek do kobiet. Dżentelmen nad dżentelmenami. Wtedy dziewczyny z klasy, dziś kobiety, matki i babcie kochały Go miłością czystą. Taką czułą, prawdziwie kobiecą miłością. Zaś z nami, swoimi kolegami i przyjaciółmi nie unikał nawet najtrudniejszych tematów. Nawet, kiedy widać było, że nie bardzo się zgadza z rozmówcą, nigdy nie uraził, wołał przemilczeć i wyrazić szacunek dla inności. Tak. Szanował każdego. Bez wyjątku. Powtórzę raz jeszcze. Delikatny. Nadzwyczaj delikatny!

Jest taki piękny tekst poetycki: „Twoja miłość jak ciepły deszcz”. Bardzo odpowiada postawie naszego Księdza Michała. Był jak ciepły deszcz. Ożywczy, oczyszczający, dający oddech.

Tak nasz Michale! Wiemy, że już fizycznie nigdy nie przyjdiesz na nasze spotkanie, ale wierzymy też, że dzięki Twemu wstawiennictwu spadnie na nas ciepły Boży deszcz z niebiańskich ogrodów.

Kochamy Cię Michale! Dziękujemy za wszystko! Do zobaczenia!

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

POLISH BISHOPS'
CONFERENCE

CONFERENTIA
EPISCOPORUM
POLONIAE

Warszawa, dnia 19 czerwca 2023 roku

**Magnificencjo,
Najdostojniejszy Księżu Rektorze,**

ze smutkiem, ale w duchu chrześcijańskiej nadziei przyjąłem informację o śmierci śp. ks. prof. dr. hab. Michała Drożdża – kapłana, teologa, filozofa, medioznawcy, profesora nauk społecznych.

W imieniu Konferencji Episkopatu Polski pragnę złożyć wyrazy współczucia wszystkim, których dotknęło jego odejście. Zapewniam o mojej modlitwie w intencji Zmarłego, jak i o duchowej bliskości z rodziną, przyjaciółmi oraz ze środowiskiem akademickim kilku uczelni, a zwłaszcza Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, z którym tak blisko był związany.

Pragnę podziękować Bogu za życie oraz za wybitną działalność naukową, dydaktyczną i popularyzatorską tego wielkiego człowieka – członka *Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski* oraz *Rady ds. Mediów Konferencji Episkopatu Polski*, wykładowcy, dziekana *Wydziału Nauk Społecznych*, kierownika *Katedry Mediów i Komunikacji Społecznej* Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, współtwórcy i pierwszego dyrektora *Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji* oraz dyrektora *Akademickiego Centrum Medialnego* tegoż Uniwersytetu, wykładowcy Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie, autora kilkuset artykułów oraz kilkunastu książek z dziedziny filozofii, teorii i etyki mediów oraz filozofii nauki.

Ogromna wiedza oraz profesjonalizm Księdza Profesora znalazły swój wyraz w jego zaangażowaniu jako członka Zarządu oraz przewodniczącego Sekcji *Aksjologii Komunikowania* Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej, zastępcy przewodniczącego

Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski
Skwer Kard. S. Wyszyńskiego 6
01-015 Warszawa

tel.: +48 22 530 48 00
tel.: +48 22 530 48 96
fax: +48 22 838 09 67

e-mail: skkep@episkopat.pl
www.episkopat.pl

Arcybiskup Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski

Kraków, dnia 20 czerwca 2023 roku

Droga Rodzino śp. Ks. Profesora Michała Drożdża,
Magnificencjo, Najdostojniejszy Księżu Rektorze,
Wysoki Senacie Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie,
Siostry i Bracia, Uczestnicy uroczystości pogrzebowej,

podczas Mszy Świętej pogrzebowej w Kolegiacie św. Anny w Krakowie żegnamy dziś śp. Ks. Profesora Michała, który stanął na progu wieczności i oddajemy go w miłosierne ręce Boga Stwórcy i Odkupiciela. Gdy odchodzi od nas człowiek nauki, profesor oraz wieloletni Dziekan Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, zdajemy sobie sprawę z kruchości i przemijalności ludzkiego życia.

Nie mogąc osobiście uczestniczyć w uroczystościach pogrzebowych, pragnę wyrazić moją duchową łączność z wszystkimi, których ta śmierć napelniła bólem oraz przekazać wyrazy serdecznego współczucia.

Dziękujemy dziś Panu Bogu za dar życia śp. Ks. Profesora Michała, za jego mądrość, życzliwość, niezwykłą kulturę i wrażliwość na drugiego człowieka. Mądrość i talent otrzymane od Pana Boga oraz ogromna osobista praca, pozwoliły Księdzu Profesorowi wykształcić i wychować w duchu Ewangelii rzesze absolwentów. Z głębokiej wiary w Boga i siły intelektu śp. Księdza Profesora wypływała niezwykła wrażliwość na wartości chrześcijańskie i jego zaangażowanie w różnych gremiach w wymiarze wspólnoty Kościoła, naszej Ojczyzny i poza jej granicami.

Spoglądając oczyma wiary na stronę niebiańskiej ojczyzny, błagajmy Miłosiernego Boga, aby wyszedł naprzeciw śp. Ks. Profesorowi Michałowi w chwili, gdy po trudach ziemskiego pielgrzymowania staje na progu wieczności. Prośmy, aby Chrystus Pan, który przez swoją śmierć i zmartwychwstanie przygotował nam „w niebie wieczne mieszkanie” (*Prefacja o zmarłych*), zmaszał Krwią swoją wszelkie jego słabości. Módlmy się, aby Duch Święty, który „nas pociesza w każdym naszym utrapieniu” (2 Kor 1, 4), umocnił naszą wiarę, a śp. Zmarłego napelnił nieustającym szczęściem.

Łącząc się duchowo z Uczestnikami uroczystości pogrzebowych, otaczam wszystkich duchową pamięcią. Oby Ten, który jest „zmartwychwstaniem i życiem” (J 11, 25), umocnił naszą nadzieję i wypełnił pociechą nasze serca.

Z pasterskim błogosławieństwem

+ Marek Jędraszewski

» Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Ambasada
Rzeczypospolitej Polskiej
w Sarajewie

Sarajewo, 17 czerwca 2023 r.

LIST KONDOLENCYJNY

Z głębokim smutkiem i niedowierzaniem przyjąłem wiadomość o niespodziewanej śmierci Księdza Profesora Michała Drożdża, Dziekana Wydziału Nauk Społecznych na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie, wybitnego uczonego i duszpasterza, jednego z najlepszych specjalistów w Polsce w dziedzinie etyki mediów. Poznałem śp. Księdza Profesora całkiem niedawno, w czasie Jego wizyty na Uniwersytecie w Sarajewie w listopadzie ub. r. z delegacją Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej i byłem pod ogromnym wrażeniem ciepła jego osobowości, mądrości, humoru, erudycji, wielkiej kultury intelektualnej oraz osobistej. To wielka strata nie tylko dla Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II, nie tylko dla środowiska akademickiego w Krakowie, ale dla całej polskiej humanistyki. Wszystkim bliskim oraz współpracownikom Zmarłego składam najserdeczniejsze kondolencje. Cześć Jego pamięci! Niech dobry Bóg przyjmie Go do swojej chwały!

Jarosław Lindenberg
Ambasador RP w Bośni i Hercegowinie

Višnjić 20, 71000 Sarajewo,
Bośnia i Hercegowina

Tel.: +387 33 290 500, +387 33 290 501
Fax: +387 33 290 519
sarajewo.amb.sekretariat@msz.gov.pl
www.gov.pl/bosniahercegowina

Kraków, 19 June, 2023

Dear Sir/Madam

It is with great sadness that I have learnt of the passing last week of Prof. Dr. Michał Drożdż, Dean of the Faculty of Social Sciences of the Pontifical University of John Paul II in Kraków.

Since his doctorate in Philosophy at the Leopold Franzens-Universität Innsbruck, also my own Alma Mater, Rev. Prof. Drożdż has kept and cherished a close relation to Austria. We have not only lost an avid and productive scientist and a warm and friendly personality, but also a true friend of Austria.

I herewith would like to offer my heartfelt condolences to you as Prof. Drożdż' colleagues and through you to his family and friends.

May he rest in peace.

With warmest regards,

Martin Gärtner

To the
Faculty of Social Sciences
Pontifical University of John Paul II
Kraków

Ul. Krupnicza 42
PL-31-123 Kraków, Poland
Tel. +48 (12) 424 99 30

E-Mail: krakau-gk@bmeia.gv.at
www.bmeia.gv.at/gk-krakau

Lublin, 15.06.2023 r.

Szanowna Pani Dyrektor,

dotarła do nas smutna wiadomość, najsmutniejsza ze smutnych, o śmierci
Ks. Prof. Michała Drożdża.

W imieniu swoim i pracowników Instytutu Dziennikarstwa i Zarządzania KUL składam
wyrazy współczucia, bo to wielka strata dla Waszego, ale także całego środowiska
akademickiego.

"Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych" / J. Twardowski/
Jego niezłomny humanizm i spokojna mądrość pozostanie w naszej pamięci.

Z wyrazami szacunku

Justyna Szulich-Katuzia

dr hab. Justyna Szulich-Katuzia, prof. KUL
Dyrektor Instytutu Dziennikarstwa i Zarządzania
<http://www.kul.pl>

Politechnika Krakowska
Wydział Inżynierii
Elektrycznej i Komputerowej

Kraków, 16.06.2023

Szanowna Pani
Dr hab. Katarzyna Drąg
Dyrektor Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i
Komunikacji Społecznej Wydziału Nauk
Społecznych Uniwersytetu Papieskiego
Jana Pawła II w Krakowie

Szanowna Pani Dyrektor,

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, Dziekana Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Wybitnego teologa, filozofa oraz medioznawcę.

W imieniu całej społeczności akademickiej Wydziału Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Politechniki Krakowskiej i swoim własnym składam na ręce Pani Dyrektor najszczerze kondolencje oraz wyrazy głębokiego żalu.

Z wyrazami szacunku

DZIEKAN
Wydziału Inżynierii Elektrycznej
i Komputerowej

dr hab. inż. Maciej Sułowicz, prof. PK

DZIEKAN – dr hab. inż. Maciej Sułowicz, prof. PK
Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej
ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków
tel. 12 628 26 01, maciej.sulowicz@pk.edu.pl

www.wiek.pk.edu.pl

Konsulat Generalny
Republiki Federalnej Niemiec
w Krakowie

50 Jahre
Deutschland in den
Vereinten Nationen
Gemeinsam für Menschlichkeit

ul. Słomska 7, 31-043 Kraków

JM
Ks. prof. dr hab. Robert Tyrła
Rektor Uniwersytetu Papieskiego
Jana Pawła II w Krakowie
ul. Kanonicza 25
31-002 Kraków

Dr Michael Groß

Konsul Generalny Republiki Federalnej Niemiec
TEL: +48 – 12 – 424 30 00 wew. -08
FAX: +48 – 12 – 424 30 10
FAX: +49- 30- 181 767 244
e-mail: info@krakau.diplo.de

Kraków, 21 czerwca 2023 r.

Magnificencjo, Szanowny Panie Profesorze,

z głębokim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, Dziekana Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

Ks. prof. Drożdż był wybitnym naukowcem i zasłużonym pedagogiem oddanym swojej pracy oraz człowiekiem wielkiej determinacji. Swoją misję pełnił z pasją i wielkim zaangażowaniem.

Ks. prof. Drożdż był życzliwym i dobrym człowiekiem, autorytetem dla wielu pokoleń studentów.

Zachowam w pamięci nasze spotkania i rozmowy.

Całej społeczności akademickiej Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie oraz rodzinie i bliskim Zmarłego składam wyrazy najgłębszego współczucia.

Z wyrazami szacunku

dr Michael Groß

GENERÁLNY KONZULÁT SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Krakov
KONSULÁT GENERALNY REPUBLIKI SLOWACKIEJ
Kraków

Kraków, 16 czerwca 2023 r.

Szanowna Magnificencjo księżę Rektorze,
Szanowni Wykładowcy, Studenci i Pracownicy Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II
w Krakowie,

Z wielkim smutkiem i żalem przyjąłem informację o śmierci Ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, Dziekana Wydziału Nauk Społecznych i Dyrektora Akademickiego Centrum Medialnego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

Osobiście, wysoko ceniłam Jego zaangażowanie i ogromną pracę, a także moralność przekazywanych wartości. Był wybitnym duchownym, teologiem, filozofem, medioznawcą i profesorem nauk społecznych oraz zasłużonym pedagogiem oddanym swojej pracy, pełniącym swoją misję z pasją i niezachwianym entuzjazmem. Jego niezmierzone oddanie pracy naukowej oraz niezłomna postawa duchownego udowodniały, iż był właściwym człowiekiem na właściwym miejscu.

Szanowna Magnificencjo księżę Rektorze, Szanowni Wykładowcy, Studenci i Pracownicy Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, na Państwa ręce składam moje najszczerze wyrazy współczucia i proszę o przekazanie ich Najbliższej Rodzinie Zmarłego.

Z wyrazami szacunku

Zlata Špošová
Konsul Generalna Republiki Słowackiej
w Krakowie

Konsulat Republiki Chorwacji w Krakowie

Kraków, 19 czerwiec 2023 rok

**Uniwersytet Papieski Jana Pawła II
Jego Magnificencja
Ks. prof. dr hab. Robert Tyrła**

Wasza Magnificencjo,
Wielce Szanowny Księżu Rektorze,

Z głębokim smutkiem i żalem przyjąłem wiadomość o śmierci Ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, Dziekana Wydziału Nauk Społecznych i Dyrektora Akademickiego Centrum Medialnego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Odejście tego wybitnego naukowca, teologa, filozofa i medioznawcę, poważanego dydaktyka pedagoga, oddanego swojej pracy, którą pełnił z wielką pasją i oddaniem jest wielką stratą, nie tylko dla uniwersytetu ale całego środowiska naukowego i społeczności, która go z różnych powodów znała.

Przekazuję na ręce Waszej Magnificencji dla Rodziny Zmarłego, Jego Bliskich i Przyjaciół oraz środowiska akademickiego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II wyrazy głębokiego współczucia i żalu po stracie wspaniałego człowieka i przyjaciela młodzieży, właściwego i pożądanego w czasie i miejscu, w jakim żył i przebywał.

Paweł Włodarczyk
Konsul Honorowy Republiki Chorwacji

Konsul Honorowy Republiki Chorwacji w Krakowie Paweł Włodarczyk
adres Konsulatu: 30-898 Kraków, ul. ks. Jerzego Popiełuszki 36, tel/fax: 0048- 12-290-65-10,
www.konsulat.chorwacja.krakow.pl mail: konsulat@chorwacja.krakow.pl
kontakt całodobowy tylko dla obywateli Republiki Chorwacji – tel: 0048-602-366-220

Konsulat Honorowy Rumunii w Krakowie

ul. Tadeusza Śliwiaka nr. 48, 30-798 Kraków Polska e-mail: consulat@roconskrakow.org

+48 12 651 05 42., +48 508 009 504, +48606294829

Jego Magnificencja
Ks. prof. dr hab. Robert Tyrata
Rektor
Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie

Szanowny Panie Rektorze,

Z głębokim smutkiem i żalem przyjąłem wiadomość o śmierci Ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, dziekana Wydziału Nauk Społecznych i dyrektora Akademickiego Centrum Medialnego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.

Uznaję straszną stratę, jaką odnotował Polski i międzynarodowe świat akademicki, duchowy i kulturowy. Zawsze będziemy wspominać z szacunkiem Ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, znakomitego teologa, filozofa, medioznawcę, eminentnego pedagoga i profesora.

Na ręce Jego Magnificencja przekazuję w imieniu Konsulatu Rumunii w Krakowie i w swoim, dla Rodziny zmarłego oraz całej społeczności Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie wyrazy głębokiego współczucia po tak niezastąpionej stracie.

Niech spoczywa w pokoju.

Z poważaniem,

Ignat Timar

Kraków, 30.06.2023

Catholic University in Ružomberok

Forming Mind and Heart

Faculty of Arts and Letters

Department of Journalism

Hrabovská cesta 1, 034 01 Ružomberok

www.ku.sk, tel.: +421 44 43 22 708, fax: +421 44 43 32 443, e-mail: dekanat@ff.ku.sk

Ružomberok

June 19, 2023

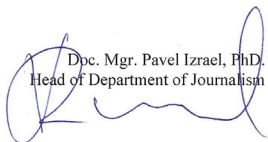
I was saddened to hear of the death of Rev. prof. dr. hab. Michal Drózdž, The Dean of Department of Human Science at the Pontifical University of John Paul II in Krakow. I know that this is a great loss to the Pontifical University. Our department and the Institute of Journalism and Social Communication have been in touch for more than 15 years. I will always remember Michal Drózdž as a hardworking man, devoted Catholic scholar, a visionary yet still very humble, kind and empathetic person.

If it was not for God's promises, we would be left but with sorrow. However, knowing that Lord has prepared dwelling places in Father's house, with hope we can pray that his soul finds eternal peace and happiness.

Please accept my sincerest sympathy.

Eternal rest grant unto him O Lord, and perpetual light shine upon him. May he rest in peace.

Sincerely,

Dpc. Mgr. Pavel Izrael, PhD.
Head of Department of Journalism

**PONTIFICAL INSTITUTE OF THEOLOGY
AND PHILOSOPHY, ALWAYE**

Central Administrative Office

U.C. College P.O., P.B. No. 624. Aluva - 683 102, Kerala, India
E-Mail: piacentraloffice@gmail.com, Website: www.pia.edu.in

I am very sad to hear about the sudden demise of. Rev. Prof. Dr. Hab. Michael Drozdz, the Dean of Department of Human Sciences at the Pontifical University of John Paul 2 at Krakow.

At the Conference of Media Ethics, I came to know more about his loving friendship, simplicity and sincerity. His knowledge, organizing capacity and openness were attractive features in the great personality of this dedicated and hardworking priest.

It is indeed a great loss for the Pontifical University of John Paul 2 at Krakow in particular and for the whole Catholic Church in Poland.

My heartfelt condolences to the faculty concerned and to all of his dear and near ones!

I am praying for him that the Good Lord may bless him with the eternal reward.

Prof. Dr. Gregory Arby
Dean of Theology

St. Joseph's Pontifical Institute of Theology and philosophy
Aluva, Kerala India.

17/06/2023

PAVOL JOZEF ŠAFÁRIK UNIVERSITY IN KOŠICE

Faculty of Arts

Prof. Dr. Renáta Panocová
Dean of the Faculty of Arts
Dean's Office, Šrobárova 2, 040 59 Košice
tel.: +421 (055) 234 7142, ID number: 00397768
e-mail: renata.panocova@upjs.sk, <http://www.ff.upjs.sk>

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II
Wydział Nauk Społecznych
ul. Kanonicza 9/301
31-002 Kraków
Poland

Dear Colleagues and Friends,

I am writing this with the deepest sense of grief on behalf of all my colleagues at the Faculty of Arts, Pavol Jozef Šafárik University in Košice. We were very saddened to learn that Rev. Prof. dr. hab. Michal Drożdż, Dean of the Faculty of Social Sciences, has left us so suddenly. He was an extraordinary person, and we are very grateful that we had the chance to meet him.

We keep you all in our thoughts and prayers and ask that you please accept our deepest condolences.

Sincerely,

Renáta Panocová
Dean of the Faculty of Arts

Dean

Department of Human Science
Pontifical University of John Paul II in Kraków
Poland

Zlín, June 19th, 2023

Dear academic community of Pontifical University of John Paul II,

On behalf of the entire faculty, staff, and students of the Faculty of Multimedia Communication at Tomas Bata University, I extend our deepest condolences to you, the faculty, and the entire community of the Pontifical University of John Paul II, on the untimely passing of the esteemed ks. prof. dr hab. Michał Drożdż, the Dean of the Faculty of Social Sciences.

We were profoundly saddened to hear about the loss of such a distinguished academician and a highly respected figure in the field of social sciences. The news of ks. prof. dr hab. Michał Drożdż's passing has reverberated throughout the academic community, and his contributions to the field will be remembered for generations to come.

As colleagues in the pursuit of knowledge, we recognize the significant impact ks. prof. dr hab. Michał Drożdż had on his students, fellow faculty members, and the wider academic community. His dedication to education, research, and the development of his field was evident in his extensive body of work and the numerous accomplishments he achieved throughout his career.

We understand the profound loss that the Pontifical University of John Paul II and the Faculty of Social Sciences are experiencing at this time. Our thoughts and prayers are with you, the faculty, and all those who were fortunate enough to have known and worked with ks. prof. dr hab. Michał Drożdż. May you find strength, solace, and comfort during this difficult period of mourning.

Once again, please accept our heartfelt condolences. May the memory of ks. prof. dr hab. Michał Drożdż be a source of inspiration and may his contributions to academia continue to impact the lives of future generations.

With deepest sympathies,

Josef Kocourek, PhD.
Dean
Faculty Of Multimedia Communication
Tomas Bata University in Zlín

Univerzitetní 2431, 760 01 Zlín

tel.: 576 034 206

tel/fax: 576 034 215

kocourek@utb.cz

To: Pontifical University of John Paul II in Krakow, Faculty of Social Sciences

Subject: Heartfelt Condolences for the Loss of Professor Michał Drożdż

Dear Colleagues,

We were deeply saddened to hear about the untimely passing of Professor Michał Drożdż, an esteemed professor of social sciences, academic teacher at the Pontifical University of John Paul II in Krakow, and dean of the Faculty of Social Sciences. On behalf of the members of the Faculty of Sociology and Communication at Transilvania University of Brasov, we extend our heartfelt condolences to Professor Drożdż's family, friends, and colleagues during this difficult time.

I had the privilege of briefly encountering Professor Drożdż during my Erasmus teaching program in October 2022. His warm reception made a profound impact on me, revealing his extraordinary character. Prior to our meeting, Professors Piotr Drag and Katarzyna Drag had already informed me of his exceptional qualities, highlighting his remarkable contributions to the field of social sciences through his dedicated teaching and research. He served as an inspiration to countless individuals, played a crucial role in shaping the minds of future generations, and contributed significantly to faculty development. Our brief interaction further confirmed and acknowledged the sentiments expressed by my friends, leaving a poignant and meaningful impression.

On behalf of myself and my colleagues, I want to express our sincere appreciation as we have recently formed a collaborative bond with the Pontifical University of John Paul II in Krakow. We understand the profound impact of the loss of such a significant figure within your academic community, and we stand in solidarity with the Faculty of Social Sciences and all those affected by his passing. Please convey our condolences and support to Professor Drożdż's family, friends, and colleagues. We hope they find comfort in treasured memories of an extraordinary individual who touched the lives of many. May they draw strength from one another during this

—
HABON
ALISBRAINO

UNIVERSITY NORTH
Trg dr. Žarka Dolinara 1
48000 Koprivnica
Croatia
t: +385 42 493 338
www.unin.hr

SVEUČILIŠTE
SIEVER

PONTIFICAL UNIVERSITY
OF JOHN PAUL II
Department of Human Science
Kraków, Poland

Dear colleagues,

In the times of grief and deep personal and institutional pain that follow the passing of a loved one, what our dear friend and colleague Rev. prof. dr hab. Michał Drożdż, The Dean of the Department of Human Science at the Pontifical University of John Paul II truly was, there are no proper words to express the grief and fill the void left behind.

On our personal behalf and on behalf of the University North, we would like to express our deepest condolences to Professor Drożdż's family, friends, and colleagues. Although we met only recently and spent less time together than we would have liked, we will keep dear Michał in our thoughts and prayers and remember him as he was when we last saw him: gentle and kind, smiling and brave in the face of the terrible illness he was battling.

We had hoped that we would have more time to work together on projects and to carry out all the plans that professor Drożdż had been working on until his last moment. Unfortunately, we did not have it. But if we can continue even a little further along the path he laid out for us, it would be a great joy and another way to keep him in our memories and indeed with us, like he was never gone.

In this difficult hour, let us remember Jesus' words to Martha and Mary, as written in John (11:25): „I am the resurrection and the life. He who believes in me, though he die, yet shall he live; and he who lives by faith in me shall never die“.

In the firm belief that we will meet again in eternity, we once again extend our deepest condolences to all those affected by the passing of our dear friend and colleague.

Professor Ante Rončević, PhD
Dean of Department of Economy
University North, Koprivnica/Varaždin,
Croatia

Associate professor Dario Čerepinko, PhD
Dean of the Department of the Public
Relations
University North, Varaždin, Croatia

On behalf of the entire University of Applied Sciences Burgenland as well as personally, I would like to express our heartfelt condolences for the great loss of Dean Prof. Michal Drozd. Michal was not only a distinguished scientist and valued cooperation partner, but also a dear friend for many years. He fought his illness unprecedentedly, never lost heart or sight of his goals, and even in the face of his own death, he was even more concerned about the welfare of his fellow human beings than his own. We will miss him greatly as a person and as an example to us all - may he rest in peace.

With kindest regards from Eisenstadt,

Prof. (FH) Mag. Dr. Michael Roither, MBA
Vice Rector for International Affairs

Prof. (FH) Mag. Dr. Michael Roither, MBA

Vice Rector for International Affairs

Program Director Digital Media and Communication (MA)

University of Applied Sciences Burgenland

Campus 1, A-7000 Eisenstadt

Mobile: +43 664 13 55 459

E-Mail: michael.roither@fh-burgenland.at

Follow me on Twitter: https://twitter.com/michael_roither

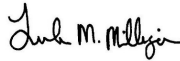
Connect with me on LinkedIn: <https://at.linkedin.com/in/roither>

June 19, 2023

Dear Friends,

On behalf of the Ordered Liberty Program at the University of Louisville, I am writing to extend my deep condolences on the death of Father Michal Drożdż. An inspiring man of faith and towering academic leader, Father Drożdż was also a true friend of international academic dialogue and cooperation. We find solace in the fact that his memory lives on, in the thousands of students, professors, and administrators whose lives he touched and enriched forever.

Sincerely,

Luke M. Milligan
Director & Professor of Law

Budapest, 17. 06. 2023

Letter of condolence

Dear grieving community of the Pontifical University of John Paul II!

On behalf of our Rector, Prof. Dr. Gergely Deli and our Dean, Dr. Réka Varga, I would like to express our sincerest sympathies at the passing of your most honourable Rev. Prof. Dr. Hab. Michał Drożdż, the Dean of the Faculty of Social Sciences at the Pontifical University of John Paul II in Krakow, Poland. Father Drożdż was not only a beloved member of the university community, but also a professional academic leader, respected scientist and will be missed by many.

We have been honoured to have been able to develop strong professional links between our university and your institution with his help. It has been a great privilege to have him in Budapest to continue his research with our Faculty despite his illness, thanks to the scientific grants he has been awarded. His scientific work, his teachings and his institution-building are a fantastic legacy to leave behind!

While it hurts to say goodbye to someone you love, I hope the university faculty can take comfort knowing that Prof. Drożdż is now with his heavenly father. Hold Romans 10:9 close to your heart, which says, "Because, if you confess with your mouth that Jesus is Lord and believe in your heart that God raised him from the dead, you will be saved." Rev. Drożdż believed this with his whole heart.

Our thoughts and prayers are with you during this devastating time.

Dr. Péter Krisztián Zachar

Head of department, associate professor
Vice-dean for international affairs

Trnava, 19. 06. 2023

Letter of condolence

Dear grieving community of the Pontifical University of John Paul II,

It is with deep sorrow that we have received the news of the loss of your most worthy master, Professor Dr. Hab. Michał Drożdż, Dean of the Faculty of Social Sciences of the Pontifical John Paul II University in Cracow, Poland. We would like to express our deepest sympathy and sincere condolences.

We are aware that the loss you are experiencing is unspeakable and words cannot fully express our sympathy. However, let this message be at least a small token of our support in the immense pain you are going through.

We want to offer you our full support and presence in these difficult times. We know that nothing can fully repair this loss, but we want you to know that we are here for you.

May strength and hope fill your hearts and help you through this unfathomable pain. May the memories of your dear Dean strengthen you and bring you comfort during this difficult time.

At the same time, our thoughts are with the entire faculty team and with others touched by his loss.

With sincere condolences,

Doc. PhDr. Ľudmila Čábyová, PhD.

Dean of Faculty, FMK UCM

UNIVERSITY OF SZEGED
**DEPARTMENT OF COMMUNICATION
AND MEDIA STUDIES**

Address: HU-6722 Szeged, Egyetem street 2.
Tel/fax: +36-62/544-366
E-mail: media@hung.u-szeged.hu
Web: www.media.u-szeged.hu

Szeged, 19.06.2023.

Letter of condolence

We were saddened to hear that the dean of the Department of Social Studies at The Pontifical University of John Paul II in Krakow, Rev. Prof. Dr. Hab. Michał Drożdż, passed away. Prof. Drożdż has always paid close attention to the cooperation between our department and the UPJP2's Communication and Media Institute. The drivers of this collaboration are Dr. Katarzyna Drag and Dr. Piotr Drag. Through them we had the honor to welcome Prof. Drożdż in Szeged. After getting to know the Department of Communication and Media Studies of the University of Szeged, he saw a significant perspective in the further development of joint relations. In this spirit, we plan to continue our cooperation, thereby also remembering Rev. Prof. Dr. Hab. Michał Drożdż's helpful support.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Pusztai".

Prof. Dr. Bertalan Pusztai

PhD, Dr. habil, DSC

Head of the Institute of Social Sciences

Head of the Department of Communication and Media Studies

University of Szeged

UNIVERSITY OF ZAGREB
FACULTY OF SCIENCE
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
Horvatovac 102a, 10000 Zagreb, Croatia

Dr.sc. SANDA RONČEVIĆ, Full Prof.
Head of Division of Analytical Chemistry
Phone ++385 1 4606 182
Fax ++385 1 4606 181
e-mail roncevic@chem.pmf.hr

Zagreb, 19th June 2023

The Pontifical University of John Paul II
in Krakow
Faculty of Social Sciences

Dear colleagues,

I was deeply saddened to hear about the passing of Rev. Prof. Dr. hab. Michal Drozdz, the Dean of the Department of Human Science at the Pontifical University of John Paul II in Krakow, Poland.

Please accept my heartfelt condolences on this profound loss.

Personally, I had the privilege of communicating with Rev. Prof. Dr. hab. Michal Drozdz during my recent visit to your institution, where he hosted me with sincere respect and friendliness. He will remain in my memory as a kind-hearted person, great humanist and scientist.

Once again, please accept my heartfelt condolences. My thoughts and prayers are with you, the scientific institution, and all those who had the privilege of knowing and working with Rev. Prof. Dr. hab. Michal Drozdz

LUX AETERNA LUCEAT EUM

Dr.sc. Sanda Rončević, Full Prof.

ZAVOD ZA ANALITIČKU KEMIJU
PRIRODOSLOVNO – MATEMATIČKI
FAKULTET
10000 ZAGREB

**UNIVERZITET U SARAJEVU
KATOLIČKI BOGOSLOVNI FAKULTET**

J. Stadlera 5, BiH – 71000 Sarajevo

Tel.: + 387 33 533 516; Fax: + 387 33 441 252; E-mail: tajnistvo@kbf.unsa.ba

Sarajevo, 20. 6. 2023.

PISMO SUĆUTI

Poštovani, iznenadila nas je i rastužila vijest o iznenadnoj smrti vašeg dekana vlč. prof. dr. hab. Michała Drożdża.

U ime našeg Katoličkog bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu izražavamo vam našu duboku kršćansku i ljudsku sućut zbog vašeg gubitka. Bila je čast poznavati prof. Drożdża. Molimo zajedno da Uskršli Gospodin Isus dušu preminulog sluge svoga Michała primi u svoje vječno kraljevstvo, a sve ljudske slabosti i prijestupe pročisti u vatri svoje božanske ljubavi.

Danko Tomićević

Sarajevo, 18.June 2022.godine

Subject: Deepest Condolences for the Loss of Rev. Prof. Dr. Hab Michał Drożdż

Dear Faculty and Students of the Department of Human Science at the Pontifical University of John Paul II in Krakow,

It is with a heavy heart that I write this letter on behalf of the Faculty of Political Sciences at the University of Sarajevo. The news of the sad demise of Rev. Prof. Dr. Hab Michał Drożdż, the esteemed dean of your Department of Human Science, has deeply grieved us all.

From my personal encounters with Prof. Drożdż, I had the privilege to experience his wisdom and visionary leadership firsthand. Our discussions on institutional cooperation were always fruitful and inspiring, a testament to his profound understanding of academia and dedication to the betterment of education.

The loss of such an exceptional figure is not only a blow to your university, but to the entire academic community. Prof. Drożdż's tireless efforts in human science and his unwavering commitment to the pursuit of knowledge and truth were truly remarkable.

In these times of sorrow, our thoughts and prayers are with you all. We stand in solidarity with you, sharing in your grief and mourning the loss of a great leader, scholar, and friend.

Please accept our deepest condolences, as we remember and honor the life and contributions of Rev. Prof. Dr. Hab Michał Drożdż. May his soul rest in eternal peace, and may you find solace in the memories of his illustrious life and service to academia.

Sincerely,

Prof. dr.sc. Sead Turčalo, dean

Politechnika Krakowska
Wydział Inżynierii
Elektrycznej i Komputerowej

Kraków, 16.06.2023

Szanowna Pani
Dr hab. Katarzyna Draj
Dyrektor Instytutu Dziennikarstwa, Mediów i
Komunikacji Społecznej Wydziału Nauk
Społecznych Uniwersytetu Papieskiego
Jana Pawła II w Krakowie

Szanowna Pani Dyrektor,

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Ks. prof. dr hab. Michała Drożdża, Dziekana Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Wybitnego teologa, filozofa oraz medioznawcę.

W imieniu całej społeczności akademickiej Wydziału Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Politechniki Krakowskiej i swoim własnym składam na ręce Pani Dyrektor najszczerze kondolencje oraz wyrazy głębokiego żalu.

Z wyrazami szacunku

DZIEKAN
Wydziału Inżynierii Elektrycznej
i Komputerowej

dr hab. inż. Maciej Sułowicz, prof. PK

DZIEKAN – dr hab. inż. Maciej Sułowicz, prof. PK
Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej
ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków
tel. 12 628 26 01, maciej.sulowicz@pk.edu.pl

www.wieik.pk.edu.pl

Dr Ed Kessler MBE
Founder President

20/6/23

Dear grieving community of the Pontifical University of John Paul II!

On behalf of the Woolf Institute, I am writing to express our condolences at the passing of your most honourable Rev. Prof. Dr. Hab. Michał Drozd, the Dean of the Faculty of Social Sciences at the Pontifical University of John Paul II in Krakow, Poland.

Although I never met Father Drozd in person, I know from friends and colleagues in Poland that he was a well-loved academic leader and respected scientist.

May Father Drozd's memory be for a blessing.

The Woolf Institute is honoured to have developed an association with the Pontifical University of John Paul II and we are grateful for Father Drozd's support. He leaves a wonderful legacy.

Our thoughts and prayers are with you during this devastating time.

In sympathy,

Yours sincerely

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Ed Kessler".

Dr Ed Kessler MBE
Founder Director

Maddingley Road | Cambridge | CB3 0UB
Email edk21@cam.ac.uk
Charity No 1069589 Company No 3540878

Droga Rodzino Akademicka i Rodzino ks. Michała,

Z głębokim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci ks. prof. dr. hab Michała Drożdza. Jego odejście to wielka strata dla naszej społeczności akademickiej. Księdza Michała będę pamiętał z wdzięcznością i szacunkiem za jego wkład w rozwój edukacji, za jego oddanie i miłość do Boga oraz za wzór osoby walczącej o etykę mediów i wartościowe życie.

Osobiście był dla mnie nie tylko liderem, ale również mentorem. Był też osobą, która uwierzyła we mnie i przyczyniła się do tego, że zostałem wykładowcą na UPJP2. Razem dzieliiliśmy miłość do pięknych i mądrych opowieści, które uczą szlachetnego myślenia. Ks. Michał wiedział dobrze, jaką opowieści mają moc wpływania na nasze życie i przekształcania naszej wyobraźni. Zdawał sobie wspaniałe sprawę, że przez przekazywanie mądrych i szlachetnych opowieści, przyczyniamy się do budowania lepszego i bardziej empatycznego świata. Miał jednocześnie świadomość potrzeby podążania za nowoczesnością dlatego zaprosił mnie do poprowadzenia zajęć z Cyfrowego Storytellingu.

Ks. Michał był również wizjonerem przyjaźni międzynarodowej. Dążył do promocji i współpracy Uniwersytetu Papieskiego z uczelniami na całym świecie. Za jego przyzwoleniem nawiązałem kontakt z Ambasadą Polską w Indonezji a Pani Ambasador rozmawiała już z rektorem Katolickiego Uniwersytetu Atma Jaya w Dżakarcie o wymianie z Wydziałem Nauk Społecznych UPJP2.

W celu upamiętnienia wielkiego dzieła ks. Michała postanawiam ustanowić Międzynarodową Nagrodę Cyfrowego Storytellingu pt. „Dziedzictwo Przyszłości”. Nagroda ta ma na celu uhonorowanie twórców cyfrowych, którzy kontynuują jego dzieło, inspirując innych i propagując wartościowe treści poprzez medium storytellingu. Storytelling stał się niezwykle istotnym narzędziem w dzisiejszym cyfrowym świecie, a nagroda ma na celu docenić tych, którzy w umiejętny sposób wykorzystują tę formę w celu szerzenia pozytywnych przesłań i inspirujących historii.

Nie uda mi się dotrzeć do Krakowa i Żeleźnikowej na uroczystości pogrzebowe, ale jednocześnie się z Wami sercem i modlitwą.

Niech dusza ks. Michała odpoczywa w wiecznym pokoju. Amen.

Z najszczerzymi kondolencjami,

Michał Malinowski

wykładowca Cyfrowego Storytellingu
dyrektor/kustosz
Storyteller Museum – Muzeum Bajek, Baśni i Opowieści

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

16.06

Księżo Dziekanie dziękuję za krótką, ale jakże życzliwą z Księdza Dziekana strony współpracę [*] „...Niech Cię przygarnie Chrystus uwielbiony, On wezwał Ciebie do królestwa światła, niech na spotkanie w progach Ojca domu po Ciebie wyjdzie litościwa Matka...”.

Anna Synowska

Wyjątkowy duchowny i człowiek. Będzie nam go brakować. Wiele rzeczy zrobił dla Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II i dla świata mediów. Niech spoczywa w pokoju, a jego dokonania niech pozostaną w naszej pamięci. Składam kondolencje na ręce Jego Magnificencji, władzom Uczelni, całemu środowisku akademickiemu i społeczności związanej z Uniwersytetem Papieskim Jana Pawła II.

Krzysztof Catek

Księżo Dziekanie dziękuję za każde słowo wsparcia, za uśmiech, wspólną kawę oraz pełną życzliwości współpracę. Byłeś wspaniałym człowiekiem, Twoje odejście uczyniło nam wielką pustkę w sercach. „Promienny Chryste, Boski Zbawicielu, jedyne światło, które nie zna zmierzchu, bądź dla tej duszy wiecznym odpoczynieniem, pozwól oglądać chwały Twej majestat...”.

Klaudia Dudka

Tak bardzo brakuje dziś słów, Księżo Michale... Wszyscy liczyliśmy na to, że już „będzie dobrze”... Że najgorsze już za nami. Dziękuję! Dziękuję za zrozumienie, za pomoc, za otwartość, za to, że nigdy nie tworzyłeś barier. Za dobre słowo, motywację, za wykłady, egzaminy, na których nikt się nie bał wykładowcy, za spokój i za poczucie bezpieczeństwa, które nam wszystkim, Twoim studentom, dawałeś. Wreszcie za wiarę, że warto, za zaufanie i za Twój uśmiech. Z tym, szczególnym Tyłko dla Ciebie uśmiechem - łagodnym, ciepłym, niosącym spokój i pewność jednocześnie - Cię widzę. Dziś przez łzy uśmiechamy się tutaj wszyscy do Ciebie tam w górze. Do zobaczenia, Księżo Profesorze! Dziękuję za wszystko i będę pamiętać!

Karolina Zając

Miałem zaszczyt prowadzić panel dyskusyjny w ramach XVII Konferencji Etyki Mediów. Uczestnikiem tego panelu był m. in. ks. prof. Michał Drożdż. Jak się okazało, było to jego ostatnie publiczne wystąpienie w życiu. Cieszę się, że mógł jeszcze podzielić się z nami swoją mądrością.

Hubert Drabik

Poznałem Go w Tarnowskim Seminarium Duchownym jako kleryk. Wiedziałem od pierwszych chwil, że to Boży człowiek. Uśmiech i dobre słowo, serdeczność, cierpliwość, dobro i człowieczeństwo, było Jego znakiem rozpoznawczym. Dziękujemy za wszystko co uczyniłeś za życia. Spoczywaj w pokoju Boży człowieku. R.I.P.

Mariusz Peretka

Dał mi Ksiądz wiarę w siebie i w ludzi. Niebo zyskało cudownego człowieka.

Natalia Kmieciak

R.I.P.

Monika Wlezień

Moje pierwsze wspomnienie z Uniwersytetem Papieskim (wtedy jeszcze Akademią) to pierwszy w życiu wykład na dziennikarstwie właśnie z Księdzem Profesorem. Świetny wykładowca, ciepły człowiek i bardzo dobry gospodarz. Chyba każdy kto tam studiował może stwierdzić, że to miejsce wyjątkowe. Też w ogromnej części właśnie dzięki niemu. Piękna osoba. Dziś już ogląda Pana twarzą w twarz. Odpoczywaj w Pokoju.

Paweł Gamrot

Wyrazy współczucia.

Bartek Cygan

Ksiądz, Profesor, naukowiec, ale przede wszystkim dobry, ciepły człowiek, prawdziwy Anioł, którego mogłam spotkać w swoim życiu. Ksiądz Profesor Michał zawsze był pełen radości, życia, ale i współczucia oraz mądrości. Dziwił, ale i zarażał mnie swym optymizmem, pomimo choroby zawsze uśmiechnięty. Takim go zapamiętam... Wiadomość o śmierci przyszła tak nagle. Przecież na kilka dni przed nią napisał, że zobaczymy się po 19 czerwca. Księżo Profesorze, Księżo Michale liczę, że jeszcze spotykamy się tam, gdzie jest pięknie, gdzie jest radość i poczucie wiecznego

szczęścia z Bogiem i Aniołami. Księżę Michale i tu byłeś i tam będziesz Aniołem. Do zobaczenia w Niebie.

Beata Szkaradzińska

Księżę Profesorze, to był zaszczyt mieć Księdza za promotora. Był Ksiądz – i pozostanie – mentorem naukowym i autorytetem w życiu, inspiracją i przewodnikiem na naukowej ścieżce, do której mnie Ksiądz zainspirował. Dziękuję za cały poświęcony czas – za każde nawet 30 minut, kiedy potrafił Ksiądz rozwiać wątpliwości, nad którymi głowiłam się przez miesiące; za wszystkie dobre słowa wsparcia i motywacji, za każde „pozdrawiam serdecznie”, które było naprawdę serdeczne, za autentyczne zainteresowanie, za wzór siły i determinacji, za piękne inicjatywy, takie jak Etyka Mediów i wsparcie w naszych studenckich i doktoranckich pomysłach. Za to, że był Ksiądz uosobieniem „communicare” – dzielenia się dobrem, wiedzą, wiarą i po prostu sobą oraz łączenia – budowania wyjątkowej uniwersyteckiej wspólnoty.

Joanna Urbaś

Dobry człowiek, żarliwy kapłan, świetny naukowiec... Wielka strata dla środowiska medioznawczego. Spoczywaj w Panu, Księżę Michale.

Jacek Dziekan

Nie sposób pogodzić się z otrzymaną informacją o śmierci Dziekana. Nie teraz, za szybko... Tym bardziej dziękuję Ks. Rektorowi Tyrle za słowa pocieszenia, że Pan Bóg miał dla Dziekana swój własny, lepszy plan. Wierzę, że tak jest. Odejście dobrych ludzi jest zawsze bardzo bolesne, ale to dla tych, którzy zostają. A w Bożej rzeczywistości sądzę, że jest inaczej.

Wierzę, że Dziekan cieszy się teraz radością obcowania z tym, co jedynne i prawdziwe. Wierzę, że patrzy na nas i że nadal jest z nami. I wierzę, że stale będzie. Księżu Dziekanie Michale, dziękuję za całe dobro, którego doświadczyłam przez czas mej pracy na Wydziale Nauk Społecznych, dziękuję za udział Księdza Dziekana w mych poczynaniach, dziękuję za wszystko.

Monika Borowska

Za wszystko, co Księżu zrobiłeś dla Uniwersytetu i dla jego społeczności – wielkie Bóg zapłać! Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie!

Mariusz Ferenczak

Kochany Księżu Profesorze, Przyjacielu wszystkich Studentów... Nigdy nie zapomnę naszego pierwszego spotkania podczas zajęć filozofii, kiedy to stanął Ksiądz przed nami, pierwszorocznikami z ogromnym uśmiechem i otwartym sercem. Takie było też każde kolejne, pełne ciepła, miłości do drugiego człowieka, zrozumienia, pozbawione oceny. Szybko zorientowaliśmy się, że nauczył nas Ksiądz znacznie więcej niż przedmiotu, nauczył nas Ksiądz Profesor szacunku do drugiego człowieka i tego, że w naszym zawodzie to właśnie człowiek musi stać na pierwszym miejscu. Pamiętał Ksiądz imię każdego z nas, a nawet miejscowość, z której pochodzimy, zawsze mogliśmy liczyć na dobre słowo i pytanie „co słychać?”. Był Ksiądz sercem tej uczelni, bijącym mocno dla wszystkich studentów. Wiem, że bez niej nie byłabym tu, gdzie jestem i dziękuję, że zawsze nazywał mnie Ksiądz „ambasadorką” UPJPII. Nie mogę z przyczyn osobistych być na Księdza pożegnaniu, ale wierzę, że jeszcze się spotkamy. Dziękuję za wszystko.

Monika Woźniak

Ksiądz Profesor towarzyszył mi w zdobywaniu licencjatu z dziennikarstwa od pierwszego roku i wykładów z filozofii aż do końca, gdzie to był wsparciem w trudnej chwili obrony pracy licencjackiej. Ale to nie było ostatnie spotkanie. Chętnie wyciągnął rękę pomocy dla naszego młodzieżowego projektu dla ukraińskiej młodzieży, kiedy to prosząc o wsparcie medialne, tuż przed pandemią zwróciliśmy się po pomoc do Księdza Profesora. Nie tylko pamiętał o byłej studentce, ale i był gotów wszelako pomoc projektowi, nawet spoza uczelni. Był zdecydowanie jedną z osób, które zawsze będą mi kojarzyć się z UPJPII i jednocześnie chyba jedną z najżyczliwszych osób na mojej drodze życiowej. Cieszę się, że tyle razy Pan Bóg pozwolił mi współpracować z Księdzem Profesorem. Niech spoczywa w pokoju.

Anna Anufrijenko-Łazarska

Księżo Profesorze, dziękuję za świadectwo życia Naukowca, który dbał o poziom etyki w komunikacji, jak nikt inny; rozumiał rzeczywistość dotykającą młodych mimo różnicy pokoleniowej i ciągle poszukiwał nowych rozwiązań; był otwarty na nowe, jednocześnie zachowując to, co było fundamentem... Dziękuję i zachowuję wszystko w sercu. Do zobaczenia w pełni życia!

Monika Przybysz

Księżo Michale spoczywaj w pokoju, Bóg zapłać, że dane mnie było Ciebie poznać.

Piotr Bednarczyk

Ks. Prof. Michała Drożdża polecam w modlitwie Bogu Miłosiernemu, a najbliższej Rodzinie Księdza Profesora składam wyrazy głębokiego współczucia.

Jarosław Jagiełło

Niech odpoczywa w pokoju wiecznym!

Marian Wolski

Pamiętam Księdza uśmiech, spokój, przyjazną atmosferę podczas zajęć oraz egzaminów. To, że gdy ktoś dowiadywał się, że będzie Ksiądz w komisji egzaminacyjnej – mógł odetchnąć z ulgą, czuł się bezpiecznie. Pamiętam Księdza aktywność – organizowanie różnych wydarzeń na uczelni. Uczelnia, studenci stracili ważną osobę. Będę pamiętać w modlitwie.

Joanna Fiołek

Z ufnością polecamy Bożemu Sercu śp. Ks. prof. Michała – Pan przyjmie Jego pracę i wynagrodzi w swoim królestwie.

Tomasz Dąbek

Odszedł człowiek wspaniały, empatyczny, dobry. W pamięci pozostanie zawsze uśmiechnięty i pomocny. Każde spotkanie z Księdzem pozostawiało ciepło na sercu. Ktoś napisał, że był przyjacielem wszystkich studentów i jest to szczerą prawdą. To był zaszczyt móc poznać Ks. prof. dr. hab. Michała Drożdża. Niech spoczywa w pokoju, pamiętamy.

Ksenia Kamińska-Zalóg

Granica życia i śmierci jest jak górski szlak biegnący ostrym szczytem. Ksiądz Dziekan chwycił każdą chwilę życia z uporczywą nadzieją, za którą kryła się wiara... Do końca aktywny, przeszedł ten niewidzialny krańiec na sposób, w jaki wsiada się do pociągu by odbyć w krótką podróż... Oby tam na niego czekał WYBAWICIEL. I odpoczynek, wytchnienie – radość ze spotkania ze Zbawicielem – panem życia. Niezwykle błyskotliwy umysł, żywa otwarta inteligencja i aktywność godna funkcji, które piastował: „i zamieszkać w domu Pańskim po najdłuższe czasy”.

Grzegorz Kościński

Cudowny, pełny ciepła i zrozumienia wobec innych człowiek. Mogę z dumą powiedzieć, że moja praca magisterska była pod Jego opieką kilka lat temu i wspierał mnie na każdym kroku jej tworzenia. Traktował nas wszystkich jak równych sobie. Doceniał nas jako studentów, ale głównie jako ludzi.

Izabela Oska

Ilość wspomnień z ks. Profesorem jest tak ogromna, że nie mieści się nawet w mojej głowie. Pamiętam go na mojej rozmowie przez przyjęciem na studia i pamiętam jak z radością powiedział, że właśnie wydarzyło się coś bez precedensu i jestem pierwszą osobą z tytułem magistra dziennikarstwa naszej Alma Mater. Ksiądz Michał był jak promień światła w pochmurny dzień i czuło się, że Bóg postawił go na naszej drodze, by to światło oświetlało nam drogę. Księżę Profesorze, mam nadzieję, że kiedyś spotkamy się po drugiej stronie. Spoczywaj w pokoju [*] [*] [*].

Berenika Dziadkowiec

17.06

Dziękuję za każde dobre słowo, za uśmiech tak po prostu na uczelnianym korytarzu, za każdą minutę wykładu i ten łagodny ton głosu. Jestem dumna, że na swojej drodze spotkałam Księdza Profesora. Wieczne odpoczywanie...

Emilia Jarek

Ks. Dziekan był wspaniałym człowiekiem wielkiego i dobrego serca. Niesamowicie empatyczny, wrażliwy. Rozumiał każdego. Wykładowców i studentów, którzy zawsze w kolejce ustawiali się do niego na proseminaria, tak iż brakowało miejsc. Każdy chciał u niego pisać pracę dyplomową. Dla Uczelni pozyskiwał najlepszą karę pod względem teorii np. prof. W. Pisarka, ks. prof. A. Baczyńskiego, czy praktyki (zajęcia z dziennikarzami z mediów elektronicznych i tradycyjnych prasa, tv, radio). Wybitny znawca etyki, mediów oraz filozofii nie tylko ze względu na wielorakie tytuły naukowe i osiągnięcia, lecz również, a może przede wszystkim ze względu na charakter i dyskurs medialny. Zawsze miał otwarte serce, umysł. Na zajęciach wygłaszał własne, głębokie aforyzmy zgodnie z tematem wykładu jak choćby „jest wiele dróg do poznania prawdy, ale prawda jest tylko jedna”. Niech ta Prawda ponadczasowa, którą jest Chrystus opromieni jego życie, życie wieczne, które nie ma granic w miłości Boga i bliźniego. Amen.

Bożena Kołpak-Warias

Odszedł Człowiek, który każdemu mówił po imieniu. Ks. Prof. Michał Drożdż był recenzentem mojej pracy licencjackiej i magisterskiej,

przewodniczącym komisji na obronie, wspaniałym wykładowcą, prawdziwym autorytetem. W każdym kontakcie pełen ciepła, humoru i zawsze z ujmującym uśmiechem. Dziękuję za każde słowo otuchy, motywacji i zwykle pytania: „Kasiu, co u Ciebie słychać?”. Będzie mi Księdza niesamowicie brakowało. Mimo to wiem, że po cierpieniu i bólu Wielkiego Piątku, przychodzi Niedziela Zmartwychwstania. Jestem przekonana, że teraz Ciebie, Księżo Profesorze, Chrystus zawołał po imieniu! Nie mówię żegnaj, ale do zobaczenia!

Katarzyna Wysocka

Posłużę się słowami śp. Ks. Alojzego Drożdża – brata śp. Ks. Michała: „szlachetny człowiek”. Od siebie dodam, że człowiek – kapłan rozmodlony, pokorny, życzliwy, wrażliwy, pełen medialnej pasji. Dla każdego miał dobre słowo. Spoczywaj w pokoju...

Bronisław Zieliński

R.I.P.

Ks. Sławomir Szyszka

Ks. prof. dr. hab. Michał Drożdż odszedł po wieczną najwyższą nagrodę w niebie. Moje myśli są teraz z nim.

Dawid Markowski

Mistrzu... za 25 lat znajomości, za seminarium naukowe z filozofii. Za lekcje otwartości myślenia również i krytycznego na współczesne media oraz za wzór kapłana świetnie rozumiejącego każdego człowieka. Kocha-

łeś i służyłeś!!! Bardzo Ci dziękuję! Za szybko... odpoczywaj w pokoju wiecznym!

Rafał Słomba

Poznałam go jako mała dziewczynka w parafii w Nowym Sączu, gdzie posługiwał jako młody ksiądz. Utrzymywałam z nim kontakt przez wiele lat, nawet gdy wyszłam za mąż. Wspaniały, mądry człowiek. Przyjaciel. Będzie Go bardzo brakowało. Niech spoczywa w pokoju.

Edyta Drozd

Odszedł człowiek o wielkim sercu i pięknym umyśle. Szef, opiekun, dobra dusza. Trudno będzie pogodzić uczelnianą codzienność z brakiem Ciebie, Księżu Dziekanie.

Ola Urzędowska

Księżu Michale, jestem szczęśliwa, że dane mi było Księdza znać od 2008 roku. Choć studia ukończyłam i pracę magisterską pisaną pod Księdza kierunkiem obroniłam w 2013, mieliśmy po tym jeszcze okazję się spotkać. Dziękuję za obecność na moim weselu. Od tego czasu był Ksiądz w mojej pamięci jako serdeczny, ciepły i bardzo mądry człowiek. Bóg wezwał Księdza to siebie - proszę o wstawiennictwo za nami. Mam nadzieję, że tam, gdzie Ksiądz jest, jest Ksiądz szczęśliwy. Wieczne odpoczywanie +.

Agnieszka Boreczek

Bardzo pobożny i życzliwy kapłan, niezwykle skromny i dobroduszny człowiek, zawsze uśmiechnięty i pozytywnie usposobiony do każdego

z osobna. Jako wykładowca niezwykle wyrozumiały o ogromnej wiedzy i mądrości. Takiego zapamiętam na zawsze śp. Księdza Profesora Michała Drożdża.

Tomasz Wilk

Zasmucona wiadomością o śmierci mojego promotora, pragnę złożyć kondolencje. Cudowny człowiek, pozostanie na zawsze w pamięci mojej i innych studentów. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie.

Jadwiga Goluch-Kania

Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie, a Światłość Wiekuista niechaj Mu Świeci. Drogi Michale pozostaniesz w mojej pamięci jako: znakomity organizator dbający o dobro Uczelni, niezwykle pozytywny Człowiek, pobożny ksiądz, szczerzy kolega, którego obchodziło co robią inni, zainteresowany losem studentów... Do zobaczenia!

Andrzej Lichosyt

Będę wspominał miło księdza Profesora Michała Drożdża. Pamiętam jak razem z Księdzem Doktorem Sławomirem Soczyńskim pojawił się na spotkaniu ze studentami nowootwierającego się kierunku Digital Media w 2020 roku. Pamiętam także zdalne wykłady. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Do zobaczenia Księżo Profesorze.

Mikołaj Zarzeczny

Wielki człowiek, po którym pozostały tylko dobre wspomnienia. Jego postawa może być wzorem do naśladowania. Ja zapamiętam Ks. Drożdża jako człowieka przyjaznego, niezwykle zaangażowanego w życie Uniwersytetu Papieskiego, wyrozumiałego oraz pomocnego! Jestem wdzięczna za to, że mogłam go poznać. Pokój jego duszy.

Anna Karcz

Spotkanie Księdza Michała na swojej studenckiej drodze (szczególnie pierwszego dnia studiowania) było wydarzeniem, które mnie upewniło, że jestem w dobrym miejscu.

Julia Bujas

Wyrazy głębokiego żalu [*]

Pola Wolska

Księżu Michale! Szkoda, że w niebie tak szybko potrzebowali specjalisty od mediów. Na pewno widzieli, ile Ksiądz tutaj dobrego narobił i ilu młodych do dobrych mediów i dobra w mediach zachęcił.

Ewa Korbut

Zasmucona informacją o zakończeniu Twojego ziemskiego życia, Drogi Księżu Profesorze, niech Bóg przyjmie Ciebie do wiecznego Królestwa. Pan Bóg kocha ludzi przez ludzi i Ty też tak potrafiłeś miłować. Dziękuję za jedno, najważniejsze zdanie, które powiedziałeś na obronie, mojego tytułu magisterskiego. Dziś już wiem, że czas nadszedł czas, aby

je wypełnić. Dziękuję, za dar Twojego życia, Twojego kapłaństwa i drogi naukowej. Pokój Twojej duszy +

Maja Anna Fila

Ogromny smutek i żal w sercu po tak nieoczekiwanym odejściu Księdza Profesora, nade wszystko wielkiego Kapłana, którego dobroć serca emanowała jak promień słońca, wdzięczność i radość ze spotkania z człowiekiem można było wyczytać z twarzy, tak piękne doświadczenie i wspomnienie ludzkiej życzliwości na zawsze zostanie w sercu. Serce Jezusa Dobroci i Miłości pełne niech będzie Jego odpoczynieniem na wieki.

Elżbieta Tabin

W tym roku stałam się absolwentką Uczelni Papieskiej. Nie poznałam bezpośrednio Księdza Profesora, ale słyszałam o Nim. Należymy do jednej wspólnoty. Wiedziałam, że jest dla niej zasłużony, iż jest erudytą. Pewnie gdzieś się mijaliśmy, podążając na swoje zajęcia, odwiedzając budynki uniwersyteckie, czyli wszyscy byliśmy gdzieś obok Profesora, myśliciela, człowieka głębi. Dziękuję za Jego życie, to, co wniósł do wspólnoty Uczelni Papieskiej, za Jego piękny dorobek życia, spotkania ze studentami, które z pewnością ukształtowały ich wrażliwość na drugiego człowieka, świat i wartości pro ludzkie. Pamięć o Profesorze w Uczelni nie ustanie, budował go i przeszedł do jego historii. Dorobek Jego życia będzie rozwijał wiele wspólnot społecznych i pozostanie z nami jako dar życia Profesora, inspirując kolejne pokolenia do odkrywania tego, co piękne, autentyczne i budujące człowieka. Dziękuję Profesorze, że choć mentalnie stanąłeś na mojej drodze.

Katarzyna Lisowska

18.06

Drogi Profesorze, Odpoczywaj w pokoju. Niech dobry Bóg, który jest źródłem wszelkiego dobra, przyjmie Ciebie do swego Królestwa. Odpoczywaj w pokoju Drogi Profesorze.

*Dr Łukasz Jędrzejcki Instytut Nauk o Komunikacji Społecznej
i Mediach UMCS w Lublinie*

Z głębokim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci Ks. prof. dr. hab Michała Drożdża. Jego odejście to wielka strata dla naszej społeczności akademickiej. Osobiście był dla mnie nie tylko liderem, ale również mentorem. Był też osobą, która uwierzyła we mnie i przyczyniła się do bycia wykładowcą na UPJPII. Księżda profesora Michała Drożdża będę pamiętać z wdzięcznością i szacunkiem za jego wkład w rozwój edukacji, za jego oddanie i miłość dla Boga oraz za wzór osoby walczącej o etykę mediów i wartościowe życie. Najukochańszy Ks. Michale! Spoczywaj w wiecznym pokoju.

*Z najszczerzszymi kondolencjami, Michał Malinowski wykładowca
Cyfrowego Storytellingu dyrektor/kustosz Storyteller Museum –
Muzeum Bajek, Baśni i Opowieści*

Wyrazy współczucia dla całej Rodziny zmarłego śp. Księdza Profesora oraz całej Rodziny Akademickiej. Były Parafianin z Nowego Sącza parafia Matki Bożej Niepokalanej.

Tomasz Michalik

TO WIELKA STRATA DLA NASZEGO KOŚCIOŁA ODCHODZĄ NAJLEPSI... Miałam szczęście poznać Księdza Michała jako młodego i bardzo sumiennego kapłana w naszej parafii MBN w Nowym Sączu. Składam najszczerze wyrazy współczucia i żalu dla RODZINY KSIĘDZA MICHAŁA... WIECZNE ODPOCZYWANIE RACZ DAĆ MU PANIE...

Wanda Zapolska

Wyrazy współczucia dla Rodziny zmarłego śp. zmarłego Księdza Profesora Michała Drożdża. „Pan Bóg zabiera człowieka wtedy, kiedy widzi, że zasłużył sobie na niebo”. Ksiądz Dziekan zawsze będzie trwał w sercu i mojej pamięci.

Barbara Skuratowicz

Ksiądz Profesor był dobrym człowiekiem. Emanował dobrocią. Niejednokrotnie tej dobroci doświadczyłam. Zawsze, przez te prawie 10 lat naszej relacji zawsze mogłam liczyć na Jego wsparcie i życzliwość. Był obecny na każdym etapie mojego kształcenia: jako wykładowca, członek komisji podczas obrony moich prac dyplomowych, dziekan i wreszcie jako mój opiekun naukowy i promotor pracy doktorskiej. Służył pomocą, radą, spokojem, zachętą, dobrym słowem i uśmiechem. Wspólnie przeżywaliśmy wiele chwil radości, szczególnie podczas obrony doktoratu. Zawsze odpisywał lub oddzwaniał, żadna wiadomość nie pozostała bez odpowiedzi. Każdą rozpoczynał słowami „Droga Marto” i kończył „Pozdrawiam Cię serdecznie”. Dzisiaj ja mówię „Drogi Księżo Profesorze, słowa nie są w stanie wyrazić mojej wdzięczności wobec Księdza. Ale wiem, że Ksiądz wie, jak bardzo Mu dziękuję”. Spoczywaj w pokoju Drogi Promotorze.

Marta Woźniak

Z Ks. Profesorem niejednokrotnie miałam okazję i – ze względu na Jego wyjątkowy profesjonalizm – przyjemność współpracować. Zawsze przygotowany do rozmowy, życzliwy i otwarty na zdanie – propozycje drugiej strony, drugiej osoby. Wsłuchany i z uwagą oraz spokojem i poświęceniem rozmawiający na tematy dotyczące studentów, nowych rozwiązań, z szacunkiem podchodzący do studentów, współpracowników. Zwracała uwagę Jego dbałość o piękno i precyzję j. polskiego, wypowiedzi na najwyższym poziomie poprawności stylistycznej. Życzliwy i dobry człowiek, pełen zapału do wykonywanej pracy, z poświęceniem realizujący swoje obowiązki i zadania, które znacznie wykraczały poza standardowe ramy służbowych powinności. Wielki żal, że nie będzie Go wśród nas jeszcze tutaj, na tym ziemskim etapie życia...

Maria Banach

Z ogromnym żalem i smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci Ks. Profesora Michała Drożdża, Dziekana Nauk Społecznych UPJPII. Jeszcze 18 maja br. miałem okazję spotkać Księdza Profesora podczas XVII Konferencji Naukowej Etyki Mediów. Nie przypuszczałem wówczas, że będzie to nasze ostatnie spotkanie... Wspólnota akademicka straciła nie tylko wybitnego uczonego, ale przede wszystkim człowieka o wielkim sercu. Odejście Księdza Profesora to niepowetowana strata dla nas wszystkich. Drogi Księżo Profesorze, spoczywaj w pokoju.

Tomasz Jelonek

Non omnis moriar. R.I.P. Amen.

Stanisław Nurek

Panie Boże dziękuję za to, że dałeś nam poznać tak wspaniałego Księdza, Wykładowcę, Przyjaciela i tak dobrego Człowieka! Niech nasz Pan obdarzy Go wieczną szczęśliwością!

Celina Budzowska

„Głębokim pokojem napelnia mnie myśl o chwili, w której Bóg wezwie mnie do siebie – z życia do życia!” (św. Jan Paweł II) – w tych słowach Św. Jana Pawła II, Patrona uczelni, której jestem absolwentką, znajduję teraz ukojenie, do głębi poruszona smutną wiadomością o odejściu Księdza Profesora Michała Drożdża. Ksiądz Profesor – zawsze życzliwy, uśmiechnięty i gotów wysłuchać. Oddany studentom i uczelni, pełen szacunku do drugiego człowieka. Takiego Go zapamiętałam. Ksiądz Profesor był moim Wykładowcą oraz Promotorem pracy licencjackiej i magisterskiej. Do dziś czuję ogromną wdzięczność wobec Księdza Profesora za pomoc w procesie twórczym, wsparcie, dobre słowo i wyrozumiałość w opóźnieniach z mojej strony, spowodowanych pracą zawodową. Wspomniały Ksiądz, Wykładowca i Człowiek. Księżę Profesorze, zostałeś powołany przez Boga do kapłaństwa, kształtowania nowego pokolenia, a teraz „z życia do życia”. Powołania, na które czeka każdy z nas, zatem, Kochany Księżę Profesorze, do zobaczenia. +

Katarzyna Żukiewicz

Czcigodny Księżę Profesorze. Ileż było spotkań, ileż rzeczowych rozmów i tyle działań. Szkoda, że jeszcze tyle ich zostało. Jak to w ludzkim, niepewnym życiu. Za to wszystko dziękuję. Zwłaszcza za życzliwość i pozostanie człowiekiem w tym szalonym i niezrozumiałym świecie. Bóg zapłać. Niech Pan Bóg wplecie duszę Księdza w wieniec życia wiecznego,

„gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Gdzie bowiem jest wasz skarb, tam będzie i wasze serce”. Bóg zapłać za wszystko!

Radek Jan

19.06

Świętej Pamięci Ksiądz Profesor Michał Drożdż był od samego początku przez nas informowany i zapraszany do współpracy przy tworzeniu Konwersatorium Toksykologii Przestrzeni Społecznej, powstałym na kierunku Psychologia. Nie zdawaliśmy sobie sprawy, że to głównie stan jego zdrowia nie pozwalał mu na uczestniczenie w naszych pracach. To zaledwie kilka miesięcy temu dr Ryszard Stocki rozmawiał z nim na temat tytułu tego konwersatorium. Ksiądz Profesor kategorycznie sprzeciwiał się mówieniu o „toksykologii mediów.” I to właśnie on nadał Konwersatorium jego obecną nazwę. Jesteśmy Mu wdzięczni za Jego przenikliwość, ale też swoistą obronę samych mediów, z którymi był tak silnie związany, także emocjonalnie. Dziś widzimy, kiedy już Go nie ma, że toksyczność informacji rodzi się w gabinetach specjalistów od reklamy, w salach uniwersyteckich, a nawet w grupkach rówieśniczych zarażonych chorobą ideologią. Jesteśmy mu wdzięczni za to szersze spojrzenie, które pozostanie z nami tak długo, jak długo będziemy kontynuować naszą pracę i które bez wątpienia będzie miało także znaczący merytoryczny wpływ na szerokość refleksji, którą podejmiemy. Rodzinie Księdza Profesora Michała Drożdża oraz wszystkim Pracownikom Wydziału Nauk Społecznych, którego Ksiądz Profesor był Dziekanem, składamy pełne współczucia kondolencje w powodu Jego odejścia do Domu Ojca, z zapewnieniem o modlitwie w Jego intencji.

dr Jagoda Stompór-Świdarska, dr hab. Ryszard Stocki

Dla wielu mentor, wychowawca, dziennikarski ojciec. Był jednym z założycieli radia RDN, wychował pokolenia dziennikarzy. Cześć jego pamięci. Proszę spoczywać w pokoju.

Paweł Swarlik

„W naszym ludzkim doświadczeniu śmierć jest wrogiem życia. Wbrew wszelkim mocom śmierci i wszystkim fałszywym nauczycielom, Chrystus wciąż ofiarowuje ludzkości jedyną, prawdziwą i realną nadzieję. Dzięki temu, że przyjął naszą ludzką kondycję, Jezus Chrystus może przekazać wszystkim Życie, które ma w sobie” – św. Jan Paweł II. +Śp. Ksiądz Prof. Michał Drożdż był człowiekiem mediów. Nie tylko miał na niego wpływ, ale również swoją wiedzą dzielił się ze swoimi studentami. Jestem jednym z nich. Bardzo ciepło i miło wspominam ks. Michała. Był bardzo wrażliwym i zaangażowanym człowiekiem. Uśmiechnięty, potrafiący słuchać i słyszeć, a to bardzo ważna umiejętność. Księżu Michale, dziękuję za każde słowo, każdy gest, każdy wykład, a nawet za egzaminy, które zawsze przebiegały w cudownej atmosferze. Niech Ksiądz patrzy z góry na swój ukochany Uniwersytet Papieski i wspiera go. Będziemy o Księdzu pamiętać. Dobry Jezu, a nasz Panie, daj księdzu Michałowi wieczne spoczywanie [*]

Bartłomiej Steczko

Zmarł ks. prof. Michał Drożdż! Ta informacja wstrząsnęła mną do głębi. Jakies 2 miesiące temu długo rozmawialiśmy przez telefon i wydawał się pełen entuzjazmu i optymizmu mimo ciężkiej choroby. Zawsze był pełen optymizmu i entuzjazmu i dlatego tak wiele zrobił w stosunkowo krótkim czasie dla Instytutu, Uniwersytetu Papieskiego i dla nauki.

Będzie go bardzo brakowało. Rodzinie i Przyjaciołom Księdza Profesora pragnę przekazać najserdeczniejsze wyrazy współczucia.

dr hab. Izabela Dobosz, em. prof. UPJPII

Cześć Jego Pamięci.

Wojciech Skorupski

Z głębokim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci ks. prof. Michała Drożdża Wybitnego teologa, filozofa, medioznawcy, zasłużonego wykładowcy, człowieka o wielkim wpływie na współczesny kształt mediów w Polsce. Rodzinie, Bliskim i Współpracownikom Księdza Profesora składam wyrazy głębokiego współczucia.

Jacek Majchrowski – Prezydent Miasta Krakowa

Wieczne odpoczywanie racz mu dać Panie.

Waldemar Drożdż

Odchodzą wielcy, a my tu jeszcze chwilę zostaniemy... Dziękujmy Panu Bogu za życie ks. prof. Michała i Jego wkład w budowę naszej Uczelni!

Tomasz Graff

Myśląc o tym, że żaden z przyszlých studentów Uniwersytetu Papieskiego nie będzie miał okazji poznać tak wspaniałego, dobrego i jedyne-go w swoim rodzaju człowieka jakim był ks. profesor Michał Drożdż, łyzy

napływają mi do oczu i czuję ogromną wdzięczność, że mi się udało. Zawsze uśmiechnięty, pomocny i serdeczny promyk uczelni. Zaszczycem było pisać pracę licencjacką oraz magisterską pod okiem tak wybitnego człowieka. Żegnając się rok temu po obronie pracy magisterskiej nie spodziewałam się, że spotykamy się ostatni raz... myślałam, że spotkamy się jeszcze na doktoracie. Niestety Bóg miał inny plan, wierzę, że najlepszy z możliwych. Ksiądz profesor Michał Drożdż swoją postawą przynosił Nam kawałek nieba na ziemię, teraz jest jego częścią. Wielka strata dla Nas. Wielkie wesele w niebie. Takich ludzi się nie zapomina, ks. profesor Michał Drożdż zawsze traktował ludzi tak, aby czuli się ważni, zauważeni i docenieni. Zawsze wierzył w studentów bardziej niż oni sami w siebie.

Julia Czaplą

Drogi Księżu Michale! Mówią, że nie ma ludzi niezastąpionych. A jednak Ty byłeś. Nikt nie zastąpi twojego życzliwego uśmiechu i dobroci serca, którą na dłoni dawałeś każdemu współpracownikowi i studentowi. Profesorskie wymaganie od innych zaczynałeś od siebie, pracując za dwóch, a może nawet za czterech. Duszpasterską miłość niosłeś nam każdego dnia, pokazując, jaki jest Kapłan prawdziwie Chrystusowy. Jak nikt inny potrafiłeś też uczyć nas nadziei i ta nadzieja będzie nam teraz towarzyszyć. Nadzieja, że będziesz nam z Nieba dodawał sił i kibicował, już bez cierpienia – choć nawet cierpienie znosiłeś z uśmiechem. Żegnaj Mistrzu, Księżu Dziekanie, Drogi Profesorze, nasz niezastąpiony Księżu Michale!

Paulina Guzik

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci śp. Ks. prof. Michała Drożdża. Współpraca Miasta Zakopane z Księdzem rozpoczęła się kilka lat temu, podczas Festiwalu Twórczości Chrześcijańskiej „Szu-

kałem Was...” oraz MFFZG. Instytut Dziennikarstwa, Mediów i Komunikacji Społecznej UPJPII, którego Ks. Michał był Dziekanem, był wspianym parterem przedsięwzięć, dla których wiara, spotkania międzyludzkie i nauczanie Papieża Polaka były podstawowymi zasadami organizacyjnymi. To właśnie Ksiądz Michał Drożdż jako pierwszy docenił rodzinną atmosferę Złoty Godów Międzynarodowego Festiwalu Folkloru Ziemi Górskich. Jego znakomite publikacje czytaliśmy z ciekawością i przyjemnością. Pozostanie w naszej pamięci jako ciepły, serdeczny Człowiek i Kapłan, wielki Przyjaciel Zakopanego. Ufamy, że wraz ze Świętym Janem Pawłem II oręduje za nami w Domu Ojca.

*Leszek Dorula Burmistrz Miasta Zakopane, Agnieszka Nowak – Gąsienica
Zastępca Burmistrza Zakopanego, Joanna Staszak naczelnik W. Kultury*

„Droga Ulko” – właśnie tak rozpoczynałaś wszystkie maile i SMSy, które od Ciebie otrzymywałam. Dziś to ja zacznę w podobny sposób: Drogi Księżu Dziekanie. Drogi Księżu Profesorze. Drogi Promotorze... To nie tak miało być. Przecież mieliśmy organizować konferencję, konkurs dla młodzieży i tworzyć ośrodek etyki mediów, która była dla Ciebie taka ważna. Mieliśmy jeszcze niejedną raz spotkać się na Kanoniczej, Grodzkiej czy też wirtualnie i przedyskutować moje hipotezy oraz pytania badawcze, o których kilka dni temu rozmawialiśmy. Teraz jednak pozostaje mi czekać na spotkanie Tam na Górze, do którego bez wątplenia kiedyś dojdzie. A gdy do niego dojdzie, wówczas pochwalę Ci się obronionym doktoratem, nad którym razem pracowaliśmy przez trzy ostatnie lata. Będzie nam Ciebie ogromnie brakować. Dla mnie byłeś, jesteś i na zawsze pozostaniesz Mentorem oraz Autorytetem pisanym wielkimi literami. Dziękuję za wszystko. Do zobaczenia. Z wdzięcznością – Ulka

Urszula Dyrzc

20.06

„Życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy...” i to są słowa, które dzięki wierze dają nam nadzieję, że zyskujemy orędownika w niebie. Dziękuję Ci ks. Michale, za Twoją wiarę i miłość do Jezusa, za pasję i życiową mądrość. Powiedzieć, że będzie nam Ciebie brakowało, to tak jak nic nie powiedzieć. Pamiętam w modlitwie...

Andrzej Grad

Ogromna strata i wielki smutek! Księdza Profesora zapamiętam nie tylko jako wybitnego medioznawcę, ale przede wszystkim jako wspaniałego, życzliwego, skromnego oraz pogodnego Człowieka o wielkim sercu! Dziękuję za wszelkie dobro, mądrość i uśmiech.

Anna Kopeć

Michale Drogi! Zostaniesz z nami jako mądry, dobry, świetlisty Przyjaciel. Ale Jakie będą „Współczesne media” bez Twoich referatów, a potem artykułów? Kto będzie do nas mówił spokojnym, kojącym głosem? Kto się tak dobrze uśmiechnie? Kto powie dobre, wspomagające i czułe słowo? Kto...

Maria Wojtak

21.06

Dziękuję za każde ciepłe słowo, uśmiech, za pomoc i okazane wsparcie w trakcie obrony licencjackiej oraz magisterskiej. Dziękuję za udzielenie ślubu i tak wiele ważnych oraz podniosłych słów wypowiedzianych w tym dniu, które już na zawsze ze mną pozostaną. Za te kilka rozmów

telefonicznych, które podnosiły na duchu, motywowały i napędzały do działania. W kilku słowach nie da się opisać jak wiele Ksiądz uczynił i podarował w trakcie swojego wspaniałego życia. Jestem dumna, że przez ułamek sekundy mogłam być jego częścią. Dziękuję i do zobaczenia. Spoczywając w pokoju, niech Ksiądz ma nas w swojej opiece. [*]

Magdalena Bednarz

Z Księdzem Profesorem miałem do czynienia bardzo często, jednak najcieplejsze wspomnienia są związane z seminarium licencjackim, gdy cierpliwie przygotowywał wraz ze mną pracę ciesząc się, że ona mnie nie męczy, lecz pasjonuje. Życzliwość, uśmiech, spokój, opanowanie i te słynne słowa: „Drogi Mateuszu. Docieramy do finału pracy”, zapewne na zawsze pozostaną w mym studenckim sercu. W tym miejscu dziękuję również za wszystkie rozmowy na filozofii na pierwszym roku, które sprawiły, że rytm studenckiego życia nie krył już w połowie października przede mną żadnych tajemnic. Księżę Dziekanie, wybitny medioznawca i promotorze, spoczywaj w pokoju.

Mateusz Basista

Serdeczny, Boży Kapłan i człowiek! Obdarzał każdego swoim uśmiechem. Chwila rozmowy z Księdzem Profesorem była bezcenną wymianą doświadczeń. Niech dobry Bóg przyjmie Księdza Profesora Michała do Królestwa Niebieskiego!

Sylwia Wajner

Drogi Księżu Michale! Dziękujemy za wszystkie poświęcone nam chwile, za dobroć, niezwykłą otwartość, cierpliwość. Dziękujemy za pozostawione nam dziedzictwo i wspaniałe przekazy, że w życiu, podobnie jak w sztuce dziennikarskiej, zawsze powinniśmy dążyć do prawdy.

Piotr Kuruc

Drogi Księżu Michale, Santo Subito! jeśli taka wola Boża, oczywiście. Życzę nieba, bo odszedłeś w aureoli Eucharystii, w dniu dla każdego chrześcijanina, a tym bardziej kapłana, szczególnym – ostatni dzień tzw. oktawy Bożego Ciała. Do zobaczenia, co daj Boże, w niebie... Łączę się z Tobą, z wszystkimi żałobnikami – w modlitwie.

dr Dorota Narewska OV

Księżu Michale, miałam z Księdzem tylko jedno zajęcia z Filozofii na pierwszym roku studiów w Tarnowie na Filologii Romańskiej, ale nigdy nie zapomnę tego, jak wielkie serce miał Ksiądz dla studentów. Dziękuję za 5.0 z pierwszego w życiu egzaminu na studiach, niezwykle ciepłe podejście do przerażonych pierwszoroczników oraz kubek gorącej herbaty, bo tak się akurat złożyło, że sesja wypadła w nasrozszą zimę od kilku lat.

Anna Grzenia

Ksiądz Profesor Michał Drożdż był postacią niezwykłą i promieniującą dobrem w czystej postaci ! Serdecznie dziękuję za okazane dobro!

Dominika Kosmal

22.06

Księżę Dziekanie. Piszę słowa i usuwam, mając jedynie tysiąc znaków, by podsumować nasze spotkanie. Napiszę dziękuję! Za uskrzydlające mnie wykłady filozofii i tonę notatek, które mam do dzisiaj. Za głębokie myśli, które z zapartym tchem wpisywałam przez lata do mojego zeszytu cytatów, podpisując Twoim nazwiskiem. Za prowadzenie mnie w pracach licencjackich i magisterskich. Za dodawanie odwagi i podbudowanie pewności. Za ciche zgłoszenie do konkursu o Nagrodę Rektora za najlepszą pracę magisterską. Za wiadomości z wyrazami szczęścia i uznania, że to wyróżnienie otrzymałam, bo to sobie wypracowałam. Za uśmiech, którym wpisałeś się do serc wszystkich. Trzy lata po studiach, a nadal nie przestałam nimi żyć. Uniwersytet Papieski był i nadal jest moim domem, również dzięki Tobie, drogi Księżę Profesorze. Tak jak w każdej wysłanej wiadomości, ze szczerego serca, a nie z wymuszonej grzeczności, niezmiennie: „Z wyrazami szacunku i wdzięczności, Karolina Zuber”.

Karolina Zuber

Wszyscy, którzy skierowali pod adresem śp. Ks. Michała Drożdża tyle ciepłych i przyjaznych słów oraz znali Go z codziennych kontaktów, jako wspaniałego człowieka, nie wiem czy wiedzą o tym, że pomimo tak roz-

licznych obowiązków w swojej posłudze znajdował On zawsze czas na odwiedziny osób samotnych, starszych i chorych, dla których Jego obecność wśród nich była najwyższym darem oraz stanowiła nieocenione wsparcie duchowe. Dzisiaj osoby te z różnych względów i powodów nie są w stanie wyrazić słów wdzięczności za okazane im dobro oraz ludzką życzliwość. W związku z tym, ja jako osoba znająca Ks. Michała z tej strony, pragnę w imieniu tych osób oraz własnym serdecznie Mu podziękować za realizowaną w sposób bardzo cichy i pokorny misję niesienia duchowego wsparcia tym osobom. Księżu Michale, skarbnico wiedzy, szlachetności – spoczywaj po drugiej stronie w wiecznej szczęśliwości i pokoju oraz wspieraj tych którzy Cię znali i tak bardzo szanowali za wszelkie dobro i niezapomniany uśmiech.

Marek Nieć

Drogi Księżu Dziekanie, dziękuję za każde dobre słowo, uśmiech oraz pogodę ducha, którą zawsze mnie Ksiądz obdarowywał. Do zobaczenia...

KG

23.06

Jestem dumna i wdzięczna, że miałam szansę być w gronie Jego studentów. Serdeczny, życzliwy, bardzo dobry, niezwykle mądry – prawdziwy autorytet. Poznałam Go na pierwszym semestrze studiów licencjackich. Był jedną z osób, które sprawiły, że nasz Uniwersytet traktowałam jak drugi dom. Do końca miałam nadzieję, że spotkamy się na obronie mojej pracy magisterskiej i że będę mogła dzielić z Nim swoją dumę i ra-

dość z uzyskanego tytułu. Zapamiętam go zawsze uśmiechniętego, machającego serdecznie na powitanie. Księżu Dziękuję, dziękuję za wszystko.

Anna Sadkowska-Rojek

Ksiądz Profesor już wie, jak wygląda życie wieczne. Egzamin życia zdał z wyróżnieniem. Odszedł po niebiańską profesurę. Niech odpoczywa w pokoju!

Piotr Guzdek, UAM Poznań

Kochany Księżu Michale, żadne słowo nie wyrazi tego, co czują nasze serca... Ty to wiesz. „Mądrzy będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy nauczyli wielu sprawiedliwości, jak gwiazdy przez wieki i na zawsze” Dn, 12, 3.

Kasia i Piotr Drąg

Księżu Profesorze, swoją postawą, życiem, wiedzą naukową, doświadczeniem, przyjaźnią do drugiego człowieka, a także codzienną bardzo tytaniczną pracą pokazałaś nam drogę do tworzenia wszechstronnego dobra przynoszącego wieloaspektowe rezultaty w wymiarze egzystencjalnym każdego człowieka. Byłeś konglomeratem cech zasługujących na najwyższe oceny, wartości, oraz dających odczucia w relacjach międzyludzkich, które zawsze zaliczane były do kategorii „najwyższych lotów”. Drogi Księżu Michale spoczywaj w pokoju wiecznym!

Marek Nieć

Drogi, szlachetny i wyjątkowy Księżu Profesorze pokazałaś mam, a także nauczyłaś nas ponadczasowych zasad komunikowania się, oraz posługiwania się najcenniejszym dobrem jakim w dzisiejszych czasach jest wymiar prawdziwej i rzetelnej informacji, służącej do komunikacji generowanej do każdego z nas poprzez radiowe, wizyjne, drukowane i elektroniczne środki masowego przekazu. Wielkie dzięki za wszelkie dobro, którego byłeś siewcą. Spoczywaj w pokoju!

Elżbieta Wyszomirska

Szanowny Księżu Dziekanie, właśnie tak zwracałam się do Księdza w naszych ostatnich mailach, kiedy to pomagałeś mi w pisaniu pracy magisterskiej. Właśnie siedzę przed ekranem komputera i staram się kontynuować nasze wspólne dzieło, które będę bronić we wrześniu. Nie doczekałam końca mojej pracy, a mi tak trudno jest do niej wrócić, bo każde słowo, nazwy rozdziałów, które pomagałeś mi wymyślać, boją. Boją dlatego, że przypominam sobie nasze rozmowy, Twoje wsparcie i pomoc, którego nigdy już nie otrzymam, bo Ciebie zabrakło. Mam nadzieję, że jak już obronię naszą pracę, to będziesz ze mnie dumny. Pamiętam drogi Księżu, jak na 1 roku doceniłeś mnie i wyróżniłeś spośród blisko stu studentów, bo najlepiej napisałam u Ciebie egzamin z filozofii. Byłeś ze mnie dumny. 5 lat temu witałeś nas, studentów 1 roku dziennikarstwa. Dziś, kiedy nasza przygoda ze studiami się kończy, my niestety, żegnamy Ciebie. Na zawsze pozostaniesz w naszej pamięci. Dziękuję za wszystko. Do zobaczenia.

Paulina Ekiert

Z pogrzebu śp. Ks. Michała: „Dusze sprawiedliwych są w ręku Boga. Zdało się oczom głupich, że pomarli, a oni trwają w pokoju. Choć w ludz-

kim rozumieniu doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności. W dzień nawiedzenia zajaśnieją, w miłości będą przy Nim trwali” (Mdr 3, 1-9). *** Drogi Księżu Michale, Profesorze, Dziekanie, Promotorze. Odszedłeś w czwartek, w dzień kapłański, w wigilię Serca Jezusa i prosto na Serce Maryi. Chyba dlatego, że serce miałeś podobne do Nich: zawsze na dłoni. Im wyższe miałeś stanowisko, tym niższe mniemanie o sobie. Człowieczeństwa uczyłeś niemniej niż mediów, a kapłanem byłeś nawet w najbardziej przyziemnych tematach. Teraz będziesz przy nas obecny trochę ciszej, ale na pewno jeszcze skuteczniej: z Promotora stałeś się naszym Patronem. Twoje rady będą się starał mieć za drogowskaz: żeby światem wirtualnym nie żyć bardziej niż realnym, a niebem mniej niż ziemią. Dziękuję za wszystko, Mistrzu. Do zobaczenia. T.

ks. Tomasz Podlewski

Czcigodny i Drogi Księżu Dziekanie, dziękujemy za wszystko, co dane nam było doświadczyć u boku i pod pieczęcią Księdza Dziekana. Dziękujemy za siłę i delikatność, za uśmiech, ciepło, życzliwość... i za dystans do absurdów rzeczywistości. Dziękujemy za wrażliwość na piękno, szczególnie to ukryte w drugim człowieku. Za każdy wysiłek i poświęcenie. Za każde dobro słowo i promyk nadziei. Wiemy, że nadal będziesz wspierał nas i Twój ukochany IDMIKS. „Ducha nie gascie..., a co szlachetne zachowujcie”. (1 Tes, 5, 18-22) Te słowa będą nam towarzyszyć we wdzięcznej pamięci.

Dorota, Ulka, Basia, Marta

Kapłanie Boży Tak, jako Kapłana chcemy Cię zapamiętać. Uważność i wrażliwość na drugiego człowieka wpływała z Twojego powołania. Takiego znaleźliśmy Cię 30 lat temu, kiedy w l. 90 XX wieku uczyłeś nas

dziennikarstwa radiowego i pytałeś o plany na życie prywatne; takiego zapamiętamy Cię z nowych czasów, kiedy budowałeś wspólnotę młodych fascynatów medioznawstwa; takiego wspominają dzieci, z którymi grałeś w piłkę w ogrodzie (i naprawdę dobrze Ci szło!); takiego wreszcie – w trudzie i zapewne cierpieniu...., ale zawsze z logiczną pewnością, która my nazywamy dziś nadzieją na życie wieczne.

*Klaudia i Piotr wraz z Jakubem, Piotrem, Kingą,
Piotrusiem i Anną Marią*

Bardzo Kochamy.

Piotr, Elżbieta, Michał, Karolina, Ola i Abi Smajdor

24.06

Drogi Księżu Dziekanie, dziękujemy Ci za wiedzę, mądrość, dobroć jaką nam przekazałeś podczas zajęć z filozofii na I roku, proseminarium magisterskim, a także w naszych studenckich sprawach... Pragniemy podziękować za to, że mogliśmy uczestniczyć w Twoim ostatnim, Księżu Profesorze, wystąpieniu publicznym jakim był, przygotowany i moderowany przez nas, panel dyskusyjny podczas tegorocznej Konferencji Etyki Mediów. Studenci oraz Seminarzyści IV roku Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej

Patrycja Gruszczak
